

Tricolor d'Amour

Bédiction, tentation et passion.

Tricolor d'Amour

Fransjo Helm-Jensen, Malik Hyltoft + Kenneth Mikkelsen

Tricolor d'Amour

Bédiction, tentation et passion.

Chapitre

Manual:

Velkommen til Tricolor D'Amour, et brevrollespils scenarie om erotik og passion.

Indhold:

Om Scenariet _____	Side 1
Fortrolighed _____	Side 2
Den indledende Fase _____	Side 2
Teknisk Forløb _____	Side 3
Rammerne _____	Side 3
Spil Start _____	Side 4
Handouts _____	Side 4-5
Personligt Ansvar _____	Side 5
Speciel tak _____	Side 5
Slagets Gang _____	Side 6
Karaktermatrix _____	Side 7-17

Om scenariet:

Scenariet er for 8 spillere der kastes ud i et trekants drama, hvor kærlighed, had, begær og lidenskab, er hoved ingredienserne og hvor den Franske Revolution sætter rammerne. Spillerne sidder hver for sig, og skriver til hver 2 andre, henholdsvis en elsker/elskerinde, og en livsledsager.

Hvad enten spillerne skriver på papir, computer, eller andet, skal spillederen oprette et post system, sådan at spillerne kan udveksle breve uden at komme fysisk i kontakt med hinanden.

Der medfølger historisk materiale som spillerne kan slå op i og finde ud af hvad der foregik under den Franske Revolution på det tidspunkt scenariet befinder sig i, i de forskellige faser, og de kan få inspiration fra enten materialet eller det kort over Paris som også medfølger.

Scenariet er opdelt i 5 faser, hvortil der ligger en udfordring knyttet til hver spiller.

Spillerne udveksler breve over flere dage, og historien imellem spillerne udvikles, samtidig med at spillederen guider dem igennem de 5 faser med det vedlagte materiale, frem til et klimaks.

Tricolor D'Amour er skrevet til Fastaval 2008, og manualen her vil tage forbehold for både afholdelsen af scenariet på selve Fastaval, og for dem der ønsker at bruge scenariet senere på andre con'er eller privat.

Fortrolighed:

En af de vigtige elementer i dette scenarie er spillernes fortrolighed, og tiltro til at spillederen overholder den diskretion som er lovet.

Her tænker vi på at vi har lovet at holde spillerne hemmelige, og ikke fortæller andre hvilke karakterer deltagerne spiller, og ej heller fortælle nogen hvem der deltager, selvom det ikke er videre svært at finde ud af, for den ihærdige.

Ej heller udleverer deres breve til andre, uden deres tilladelse.

Vi anbefaler derfor at holde briefinger med deltagerne opdelt i køn, og sørge for at følge manualen efter bedste formåen for at deltagerne kan opnå den oplevelse vi ønsker at give dem med dette scenarie.

Hemmeligholdelse af deltagerne er en af de oplevelser vi ønsker at de skal have, for så sidder de under scenariet, kun med forestillingen om de personer de skriver til, og efter scenariet er de efterladt med mindet om manden eller kvinden de skabte for deres indre.

Scenariet kan også afholdes i et enkelt lokale hvor deltagerne skiftes til at sætte sig ind og skrive over en eller flere aftener, dermed ved de hvem de andre er, så skal deres karakterer bare holdes hemmelige.

Den indledende fase:

Deltagerne har fået tilsendt deres karakterer så de har haft mulighed for at sætte sig ind i rollen, men det er ikke nok, for de skal have dem udleveret igen til briefing (Spillere har en tendens til at glemme sådan noget som karakterer derhjemme, men det at sende dem karakteren giver dem mulighed for at forberede sig over et par dage, samt at holde dem lidt fast i deres tilmeldinger).

Karakteren i sig selv er dog ikke nok, de skal have udleveret hele deres mappe (Handout følger) med de ting der står på listen under punktet ”Handouts”.

Som spilleleder er det dig stillet frit hvordan du vil bryde isen imellem jer, og hvordan du vil føre dem igennem forberedelsen til scenariet.

Men her er nogle eksempler:

1. Præsenter dig selv og fortæl dem kort hvor og hvornår du er at træffe under scenariet, + at du er der for dem under hele processen hvis de skulle få behov for din hjælp
2. Tag en hyggelig snak om spillernes forventninger til scenariet.
3. Fortæl hvor, og hvornår der vil forefindes debriefing/efterspil så de alle kommer.

Sørg for at hænge ”Slagets Gang” op så spillerne kan holde sig orienteret.

Informér deltagerne om hvordan scenariet rent teknisk kommer til at forløbe (*Se under ”Teknisk forløb” og ”Personlig Ansvar”), om hvor Crew’et befinder sig, og patruljere.

Teknisk forløb.

På Fastaval skal det tekniske materiale sættes op.

8 bærbare Computere
1 Server + trådløst internt netværk
8/16/24 brugerkonti med private mail accounts
Forlænger ledninger/kabel ruller
USB stik (You never know)

Et Crew skal forberedes (Dette er ikke en nødvendighed, men en aflastning for spillederen i spidsbelastninger, og egentlig kun hvis der er 2 hold eller mere).

Crew'ets opgave er hovedsageligt at gå rundt på con'en og tage imod de bærbare computere efter brug, samt videre give dem til andre deltagere der ønsker at checke post eller skrive et nyt brev til sin elsker, eller selvfølgelig aflevere dem tilbage til HQ.

Crew'et skal iklædes nogle bluser der fortæller at de er Crew, og dem skal de så kun have på når de har "Vagt", for ellers bliver de forstyrret konstant.

Der kan oprettes SMS service, så spillederen løbende kan give spillerne besked om post, skift af tidsperioder, lukning og åbning af HQ etc.

Rammerne.

Udover de historiske rammer, ønsker vi at spillerne skal have et behageligt scenarie hvor de frit kan skrive hvor det passer dem bedst.

Derfor stiller vi computere til rådighed så de kan vælge om de vil sidde og skrive i et lukket lokale, i caféen, i fælles rummet eller derhjemme.

Det eneste det så kræver, er at de befinder sig indenfor det lokale netværks rækkevidde når de sender deres brev.

Specielt indrettede rum er en god mulighed for at skabe en visuel reference, dog afhænger det af skolens fysiske muligheder, hvis ikke der er lokaler nok, så er det jo ikke en katastrofe.

Eksempel.

Et boudoir afskærmet af lærred (Så det står i silhuet).

Et lokale med gode gamle møbler og massere malerier, krydret med lidt klassisk musik eller opera.

Et lokale tapetseret med hvidt papir, hvorpå spillerne med jævne mellemrum kan skrive kærligheds digte, poesi eller bare glødende kærligheds erklæringer.

For at undgå at spillerne løber ind i hinanden i et rum som disse, kan SMS servicen klare bookinger af lokalet.

Spil Start.

Spillerne briefes og sættes i gang med skriveriet bevæbnet med det udleverede materiale. Scenariet overlades herefter stort set til spillerne, og spillederen skal bare stå stand-by, hvis der skulle opstå problemer eller spørgsmål.

Spillets faser er opdelt i 5, som alle udløses på tidspunkter fastsat af spillederen inden spilstart, så når spillet går fra fase 1 til fase 2 er det spillederens opgave at sørge for at spillerne får deres udfordringer, og hvis de har fået dem udleveret i tids daterede kuverter, at de så også bruger dem. Dette gentager sig i de følgende faser.

Handouts.

Der medfølger forskelligt materiale i en mappe alle spillerne får udleveret.

Hurtig historisk folder, der markerer vigtige tidsperioder under den Franske Revolution.

Et stort kort over Paris fra perioden (Skal gøres tilgængeligt for alle deltagere).

En kort beskrivelse af de karakterer de hver især skriver til.

Udfordringer til de forskellige faser.

En karakter.

Uddrag af Bennoit Tartuffes ”Monakiets censur”

(Karaktermatrixen er til spillederen).

Historisk Information: Folk og fæ,

Fase 1. Danton / Kronprinsesse af Frankrig / La Fayette / Marat / Marie Antoinette / Marie Antoinette og Ludvig / Mere om Marie Antoinette / Robespierre

Fase 2. Bastillens Fald / Meget mere om kvindetoget

Fase 3. Flugtforsøget

Fase 4. Girondinernes Krig

Fase 5. England kommer med i krigen / Robespierres død / Velfærdsudvalget / Jakobinerne ved magten / Rædselsperioden

Wikipedia: Girondist.

Wikipedia: Guillotine

Wikipedia: Jakobinerne

Wikipedia: Den Franske Revolution

Hele det historiske materiale udleveres ved starten af fase 1, så spillerne kan få tid til at læse op på den historiske ramme, og få inspiration til deres indledning (Det er ikke et krav fra vores side at de skal læse det).

På Fastaval vil materialet være tilgængeligt på alle de bærbare computere, og de vil blive udleveret i papir format sammen med deres karakterer, men ellers er det nok bare at udlevere et print sammen med de andre handouts.

Personligt Ansvar.

På Fastaval stiller vi bærbare computere til rådighed, og dem har spillerne selvfølgelig ansvaret for, så længe de har dem med sig, men det skal alligevel gøres opmærksom på.

Spillerne har også et personligt ansvar overfor de andre deltagere om at opføre sig som forventet, og ikke aktivt ødelægge de øvriges oplevelse ved eks. At fortælle hvem de i virkeligheden er, uden at blive opfordret til det.

En speciel tak til:

Spiltesterne på Con2con 2007 i Hillerød (Peter Fallesen, Anne Vinkel, Paw Petersen, Sidsel Juhl, Stefan Henriksen, Catja Severin Nielsen, Erik Storrud og Lena "Kiko" Sigaard).

Spiltesterne på Vintersol 2008.

Østerskov Efterskole for teknisk support

Og

Jolunga Hustlers for at være til rådighed som Crew under Vintersol og Fastaval.

Slagets Gang

Spilperiode 1

Start: Briefing 1000 torsdag og igen 1600 torsdag.

Der skrives fra briefing til 2300 torsdag.

Historisk tid: 16. maj – 13. Juli. 1789

Væsentlige begivenheder: *Indkaldelse af stænderne og Nationalforsamlingen.*

Spilperiode 2

Start: 2300 torsdag – 1500 fredag

Historisk tid: 14. juli – 30. oktober. 1789

Væsentlige begivenheder: *Stormen på Bastillien, Kongen tvinges til Paris og Kvindetoget.*

Spilperiode 3

Start: 1500 fredag – 2300 fredag

Historisk tid: 1. september 1789 – 31. september 1791.

Væsentlige begivenheder: *Grundloven vedtages og kongens flugtforsøg.*

Spilperiode 4

Start: 2300 fredag til 1500 lørdag

Historisk tid: 1. november 1791– 30. juli 1792.

Væsentlige begivenheder: *Kongen bliver afsat, krigen mod Østrig.*

Spilperiode 5

Start: 1500 lørdag til søndag 0800

Historisk tid: 1. august 1792 – 30. Juli 1794.

Væsentlige begivenheder: *Englænderne kommer med i Krigen, Septemermorderierne, Jakobinerne tager magten, Velfærdsudvalget, Rædselsperioden.*

Søndag

Debriefing kl. 1700

Bricolor d'Enrou

Réduction, fermentation et passion.

Karaktermatrix til spillederbrug.

"In mathematics, a matrix is a rectangular table of elements, which may be numbers or, more generally, any abstract quantities that can be added and multiplied. Matrices are used to describe linear equations, keep track of the coefficients of linear transformations and to record data that depend on two parameters. Matrices can be added, multiplied, and decomposed in various ways, making them a key concept in linear algebra and matrix theory."

Person	Karaktertræk	Gift med	Erotisk involveret med
<p style="text-align: center;">Chapitre <u>Lidelse og lidenskab</u></p> <p style="text-align: center;">Comté Bernhard du Marne var</p> <p>Alder: 24 Adresse: Bernhard er bosat på et gods udenfor landsbyen Verzy i grevskabet Champagne 2 dages rejse med drosche fra Paris. Han har et mindre byhus i gaden Ste. Marie Egyptienne lidt nord for centrum.</p>	<p>Comté Bernhard du Marne var en borgerlig tysker, som var så heldig at gifte sig til en adelige fransk titel og gods. Han besidder en hel del landbrug, som han passer godt og med hårdtarbejdende hånd. Bernhard keder sig dog voldsomt, da landlivet ikke ligefrem præges af spænding eller underholdende selskab. Han er ung og uerfaren på det seksuelle område, og har endnu ikke formået, at tilnærme sig sin unge kone, Cométesse Madame Verginie du Marne, på en, for hende, erotisk stimulerende måde. Måske derfor befinder hun sig, på nuværende tidspunkt, i et Benediktinske kloster i Poissy, for at finde kontenance, sig selv og sin gud. Uden at hun dog har aflagt klosterløfte.</p>	<p>Det har med andre ord altid været et ret lidenskabsløst ægteskab, da Bernhard i al sin ungdom slet ikke besidder finessen til at lirke sin kones forventningsfulde erotiske æske op. Men, det er derfor, han har sat sig ned for at skrive et brev til hende. Han har tænkt meget på sin Vergenie på det seneste, i mere og mere erotisk udfordrende afskygninger. Det er kommet så vidt, at han næsten ikke kan kontrollere sig selv og sine tanker længere. Han er vågnet om natten med smagen og følelsen af hendes nærvær, frisk i erindring, og en aftagende fornemmelse af hendes hede liv på hans. Han skriver, med usikker hånd, til hende for at fortælle om dette, i det håb at hun vil forstå hans situation. Måske der stadigvæk er håb for dem.</p>	<p>Vergenie er dog ikke Bernards eneste erotiske interesse. På en forretningsrejse til Paris, for nylig, mødte han, Collonel Phillipe Eustace Gascogne, og hans kone, Rose Marianne Gascogne. Her blev Bernhard voldsomt forelsket i Rose. Hun opvartede ham på hans besøg, hvor Phillipe ofte ikke var til stede. Han kunne tale med hende om alting. De politiske strømninger, tidens filosofi hans følelser og tanker. Men ikke mindst følte Bernard, at denne kvinde besad en enorm erotisk kraft, der virkede næsten overvældende på ham. Bernard kan ikke huske hvem der kyssede hvem først, men et sted i parken, ved en sø, mødte deres læber hinanden og deres hofter skød fremad, for at føle nærværet af en fremmed krop, der gav sig hen. Bernard er lykkelig, men også meget skamfuld på sit ægteskabs vegne.</p>
Spilperiode 2	Spilperiode 3	Spilperiode 4	Spilperiode 5
<p>Chapitre: Frygt og afsavn.</p> <p>Den 17. Juli. 1789. Fra de andre grevskaber, rundt omkring Paris, svirrer det med rygter, om bondeopstande og oprør med nedbrændinger af adelens gods og endda mord til følge. Hvordan er tilstanden i dit grevskab? Er du klar til kamp? Det er trods alt Verginies barndomshjem, der her er på spil.</p> <p>Udfordringen: Følelserne, der udspringer af det forestående oprør samt afsavnet ved at være forhindret i fysisk nærhed med din elskede, bør fremgå af mindst et af dine næste breve.</p>	<p>Chapitre: I dine nøgne arme.</p> <p>Den 19. maj. 1790. Nationalforsamlingen ophæver adelens privilegier. Dette efterlader dig ikke fattig. Du har reddet en del, ved at omsætte fast ejendom til penge, og dine investeringer er stadigvæk en del værd. Men din position er betydelige mere uafklaret end før. Vil du blive på landet, som du kender, eller vil du drage til Paris for at se, hvad lykken bringer.</p> <p>Udfordringen: Grundet din identitets krise, bør et af dine breve indeholde henvisninger til, at du finder tryghed i din elskedes nøgne arme.</p>	<p>Chapitre: I revolutionens klæder?</p> <p>Den 20. april. 1792. Frankrig har erklæret krig mod Østrig. Beslut dig for, om du vil melde dig frivilligt, til kampene i Nordfrankrig. Det kunne måske, give dig en mere sikker position i samfundet.</p> <p>Udfordringen: I et af dine breve i denne periode forslår vi, at du indarbejder en beskrivelse af en afklædningsituation.</p>	<p>Chapitre: Ven eller fjende?</p> <p>Hvis du er ved fronten, har du fået dig en loppetjans som forbindelsesofficer, og selvom kampene er hårde, må det snart være tid til en orlov, og møder med sine elskede. Hvis du ikke er ved fronten, er der overvældende sandsynlighed for, at du er blevet arresteret og sat i fængsel som folkefjende, på baggrund af falske anklager. Standretten arbejder i døgndriften og guillotinen lyner, med din skæbnes måske sidste blodige kapitel.</p> <p>Udfordringen: Dine stærkeste følelser, om kærlighed og begær, inden et forventet farligt slag eller din henrettelse, bør være i centrum i et af dine breve.</p>
Person	Karaktertræk	Gift med	Erotisk involveret med
	Cométesse Madame Verginie du Marne er	Vergenie er gift med Comté Bernhard du	Hvad Bernard ikke magter, er dog mere end

<p style="text-align: center;">Chapitre <u>Bristefærdig</u></p> <p>Cométesse Madame Verginie du Marne</p> <p>Alder: 19 Adresse: Indkvarteret på det benediktinske kloster i Poissy 15 kilometer fra Paris, uden klosterløfte.</p>	<p>en meget from kvinde, der er opdraget i en meget stærk katolsk ånd, af sin moder og fader. Hun er derfor temmelig hæmmet åndeligt, følelsesmæssigt og erotisk. De erotiske kræfter banker dog på, med større og større styrke, og på trods af sit ophold i et Benediktinske kloster i Poissy, hvor hun forsøger at bekæmpe deres stigende indflydelse, er det en kamp, hun er ved at tabe.</p>	<p>Marne. Det var et arrangeret ægteskab, der blev formidlet gennem deres forældre, hvor Bernard fik hendes adelstitel og jord, og hun og hendes familie et hårdt tiltrængt pengebidrag. Måske derfor, har det altid været et ret lidenskabsløst ægteskab, da Bernard aldrig har besiddet evnen, tiden eller tålmodigheden til at se, at hans kone blot venter på, at han skal åbne hende op, så hun kan give sig hen til lidenskab.</p> <p>Verginie har intet mod sin mand, faktisk finder hun ham ret attraktiv, men Bernard har ikke finessen til forstå hende, og langsomt og tålmodigt lade hende finde sig tilpas, i det der kunne blive en glødende idyllisk rustik erotik, mellem mand og kone.</p>	<p>til fulde lykkedes for skuespilforfatteren, Monsieur Olivier Reveille. Han er den person, der som den første, har vækket Verginie's erotiske væsen til live.</p> <p>Da Verginie for nylig var i Paris, med sin mand, på en forretningsrejse, gik de i teatret, meget mod hendes vilje. Hun følte sig fremmet og eksponeret i det parisiske natteliv, som hun havde hørt så meget forfærdeligt om, men efter forestillingen blev de inviteret hjem til Marquis Jerome de Rennes, hvor de mødte flere af de parisiske spidser. Blandt dem var Olivier. Verginie var næsten øjeblikkeligt fortryllet af denne person, der på alle måder virkede fri af nogen som helst form for lænke. Han kunne i løbet af ganske få ord, få hende til at føle sig tryk, værdsat og set. Som aftenen skred frem blev det en af det mest vidunderlige i Verginies liv. Dansen, duften, lyset og ikke mindst Monsieur Olivier, som ikke har forladt hendes tanker siden.</p> <p>Hun drømmer til stadighed om ham. Altid er han afklædt, og altid til et selskab, hvor kun Verginie kan se hans nøgenhed. Hun vil røre ved ham, føle hans nøgenhed, men kan ikke, på grund af selskabet. Men, som drømmen skrider frem, bliver hun alene med Olivier.</p> <p>Vergenie vågner oftere og oftere imellem fugtige lagner og med fornemmelser af en hed summen i sit skød.</p> <p>Vergenie ved, at hun burde fordrive sine tanker, men hun har drukket af en nektar, som hun vil smage mere af. Det er med rystende hånd hun sætter sig ned for at skrive et brev til Olivier.</p>
<p>Spilperiode 2</p>	<p>Spilperiode 3</p>	<p>Spilperiode 4</p>	<p>Spilperiode 5</p>
<p>Chapitre - De stille lyster.</p>	<p>Chapitre - Penge eller oprud.</p>	<p>Chapitre - Hjælp?</p>	<p>Chapitre – Fornuftens sejr.</p>

<p>I dit stille klosterliv, forekommer de store bevægelser i Paris fjerne og uvirkelig. Tiden bruges på den indre renelse, rejse og fordybning, mens verden udenfor umærkeligt forandres.</p> <p>Udfordring: I et af dine breve i denne periode, forslår vi, at du skriver, hvordan du har skriftet jeres seneste møde til din skriftefader, og måske også hvordan han reagerede.</p> <p>Vær opmærksom på, at en skriftefader aldrig ville idømme en hårdere straf end faste og bøn.</p>	<p>Den 2. november 1790. Nationalforsamlingen har nationaliseret kirken og frataget den dens jorde. Det kloster, du har boet i står uden indtægter. Du har nu valget, om at plage din mand, til at give klostret penge og sikre dets overlevelse sammen med andre velvillige adelige og formuende, eller flytte til Paris.</p>	<p>Du bliver kontaktet af abbeden fra dit kloster. Han har nægtet at aflægge troskabsløfte til staten, som dekretet af nationalforsamlingen, den. 12. juli 1790. Dette sammen med falske anklager om involvering i en royalistisk konspiration gør, at abbeden har måttet tage flugten, og han er gået til dig for at få hjælp.</p> <p>Træf et valg, hjælper du ham ved at huse ham, eller skaffer du ham et andet sted at være.</p> <p>(Hvis vi du ikke tidligere har givet abbeden et navn i et af dine breve, forslår vi, at du kalder ham Emil)</p> <p>Udfordring: I et af dine breve, i denne periode, skal du beskrive hvordan din elskede duft påvirker dig, når du erindre den.</p>	<p>I midten af 1794 bliver kristendommen ophævet ved lov, af velfærdsudvalget, og tilbuddet af "fornuften" og "Det højere væsen" bliver indført.</p> <p>Hvis du valgte at huse præsten i sidste periode, vil du i løbet af denne periode blive arresteret. Det er ikke til at sige, om du vil blive lukket ud igen, eller ende dine på skafottet. Men, måske du burde advare dem som kendte til din hemmelighed (hvis nogen).</p> <p>Udfordring: Er du gået glip af noget eller tabte du kærligheden til glæde for en gud, der er blevet fortrængt fra Frankrig? Det er måske sidste chance for at overbevise og fortælle din sande elskede, om det begær der raser i hver eneste del, af din lystne syndige krop.</p>
<p>Person</p>	<p>Karaktertræk</p>	<p>Gift med</p>	<p>Erotisk involveret med</p>
<p>Chapitre <u>Mellem muser</u></p> <p>Monsieur Olivier Reveille Alder: 32 Adresse: Bosat på Les Augustins på Seine's venstre bred overfor Isle de Cité.</p>	<p>Monsieur Olivier Reveille er en intellektuel og filosofisk tænker. Han har udgivet flere små småfilosofiske pamfletter om politik, romantik, naturvidenskab, familien, erotik og om andre nicher af livet. Derudover har han skrevet flere teaterstykker, der er blevet spillet på de mere modige parisiske scener. På trods af harmfuld og til tider hadsk kritik, er disse stykker ikke desto mindre blevet små tilløbsstykker for eliten. Derfor er Olivier også en velkommen gæst ved flere politiske møder, klubber og i det bedre borgerskabs saloner.</p>	<p>Adeline Boulinger eller Mademoiselle du Seraille, som er hendes kunstnernavn, er Oliviers fortrukne skuespillerinde. I hans opsætninger, spiller hun altid en eller anden form for forførende revolutionær heltinde, og hendes udstråling er halvdelen af hans opsætnings succes. Hun er med andre ord den muse, han er dramatisk og erotisk afhængig af. Når de mødes, gløder deres passion i små indforståede skuespil, der altid ender i glødende elskov. Adeline er en primadonna, og det er Olivier udmærket klar over. Selvom de i det parisiske natteliv betragtes som et par, er Olivier sig yderst bevidst, at hvis han ikke lever op til hendes standarder for succes, vil han hurtigt blive kasseret som sidste års mode. Så Olivier forsyner hende ofte med breve, hvor han lader hende vide hvor og hvad han planlægger for deres næste møde.</p>	<p>Olivier kan knapt nok huske hvilken komsammen, han mødte Cométesse Madame Verginie du Marne til. Men hun gjorde et uudsletteligt indtryk. Et indtryk af en uspolet, lukket rose, der med den rette næring kunne blomstre til at blive den fagre af dem alle. I sit hoved har Olivier allerede døbt sit næste teaterstykke <i>La Rose de la Revolution</i>. Hun blev omgående hans anden muse. Ligesom Olivier kærer sig meget om revolutionen og føler, at den ridder på historiens kraftfulde vingesus, følte han denne kvindes nærvær som en frugt, der var bristefærdig af modenhed. En frugt man forsigtigt må plukke, for at lede hen til sin mund og smage på en nektar, der vil beruse dig med i tusindvis af smagsnuancer og fremkalde drømmesyner om den perfekte, ideelle og bedste af alle verdner. En sådan verden som kun findes, dybt i en kvindes skød.</p>

Spilperiode 2	Spilperiode 3	Spilperiode 4	Spilperiode 5
<p>Chapitre - Beruselse.</p> <p>Den 14. juli 1789. Midt i sommerens hede blev Bastillen stormet. Du var selv til stede i det østelige Paris. Var du deltager eller tilskuer, til de 2 timer lange kamphandlinger, mellem de 1000 oprørere og 100 vagter i fængslet. Blev du opildnet og inspireret af kampens hede, der bundede i menneskets kamp for frihed?</p> <p>Du lever i en tid, hvor livet leves og konstant balancere på kanten af succes eller katastrofe. Livet er kort, men hvem kan skjule sit sande jeg, i denne oplysningens klareste stund. Dine følelser blomstrer i takt med dit håb og din stræben efter det fuldendte Frankrig. Din pen står aldrig stille, for du må dele din vilde passion med de mennesker du begærer.</p>	<p>Chapitre - Sejrs Sødme.</p> <p>Livet er godt. Du føler Frankrig går sin storhedstid i møde, med hastige skridt. Du har travlt. Salonerne, nattelivet og dit arbejde med din næste opsætning tager al din tid sammen med spørgsmålene og det etiske og filosofiske diskussioner, du har med folkene tæt på magten.</p> <p>Udfordring. I et af dine breve bør du beskrive en scene, fra det tætte lukkede rum en drosche er. En scene, som Drocheføreren heldigvis ikke var vidne til. (Helst med Verginie.)</p>	<p>Chapitre - Scenens magt.</p> <p>Du har færdiggjort dit teaterstykke, "<i>La Rose de la Revolution</i>". Men du har haft travlt. Så det er ikke alle passager, du finder lige tilfredsstillende i dit stykke. Din teaterdirektør, løber dig dog konstant på dørene, for at få udleveret manuskriptet. Træf et valg. Aflevere du stykket i dets nuværende form, og får den klækkelige sum, du er blevet stillet i vente, ved dets færdiggørelse, eller tilpasser du det nok engang teaterstykket, den aktuelle politiske situation, til Adelins formodentlige store fortrydelse.</p> <p>(Hvis du ikke har nævnt Teaterdirektøren før, i et af dine breve, forslår vi du kalder ham "<i>Cyrano de F'eline</i>")</p> <p>Udfordring. Reagere i et af dine breve, på en afvisning fra din elskede. Helst i en for dig, prekær situation.</p>	<p>Chapitre - Med eller modvind?</p> <p>Såfremt du fik opført dit stykke dit stykke til tiden, i sidste periode. Blev det ikke modtaget med større entusiasme, og de politiske vinde blæser dig stridt ind i ansigtet. Med andre ord, du er nødt til at holde dig væk fra alle kendte cirkler, for guillotinen truer på Place de la Revolution.</p> <p>Skrev du derimod stykket om, endnu engang. Kan du lykønske Adeline med hendes succes på scenen, og måske være Verginie behjælpelig på den ene eller den anden måde.</p>
Person	Karaktertræk	Gift med	Erotisk involveret med
<p>Chapitre <u>Melodi på to tangenter</u></p> <p>Adeline Boulinger Alder: 26 Adresse: Bor i en god lejlighed i et mindre fint kvarter mellem Skt. Eustacius kirken og markedet Les Halles.</p>	<p>Adeline Boulinger eller Mademoiselle du Seraille, som er hendes kunstnernavn, har kæmpet sig op fra de allernederste sociale lag, og hun kender verdens som et meget et meget barsk sted, hvor man bider eller bliver bidt. Det har gjort Adeline til en meget professionel skuespillerinde (beregrende snog). Hun er populær, men hun ved også at hendes popularitet ikke kun hænger sammen med hendes talent, men i lige så høj grad afhænger af hendes fysiske ungdommelige glødende sensuelle fremtoning. Hun kan sno hvilken som helst mand hun lyster om sin lillefinger, og den luksus der omgiver hende er direkte afhængig af rige mænds villighed til at give hende gaver. Hun ved at alderdommen kommer en dag, og i</p>	<p>Adeline elsker Monsieur Olivier Reveilles absolutte hengivenhed. En hengivenhed, der virker så euforiserende, at Adeline næsten tør tro på at den er ægte. Adeline elsker Oliviers små opfindsomme måder at erobre hende på hver gang de mødes. Hun elsker hans legende, frie og spillende væsen, men ikke mindst elsker hun ham for at det var ham der gav hende chancen for at optræde på den parisiske scene. Så længe en af dem er en succes er de begge en succes - så længe det varer.</p>	<p>Marquis Jerome de Rennes hører til i den allerøverste del af den franske adel med hensyn til magt og rigdom. Adeline er ganske klar over at Jeromes perspektiv på hende er som den datter han aldrig fik. Men en datter som man aldrig fik, er ikke halvt så godt, som en kvinde der igen og igen kan vække lysten til et erotisk eventyr. En datter man aldrig fik, kan udskiftes, hvis hun bliver for uartig, det kan en elskerinde ikke. Derfor har hun sat sig ned for at formulere et uartigt brev til ham.</p>

	<p>revolutionens hede er det ikke godt at vide, hvilken hest man skal spille på når ens pension skal sikres. Adeline har dog udset sig to herrer fra hver sin ende at det politiske spektrum, som skal sikre hendes tilbagetrækning fra scenen.</p>		
Spilperiode 2	Spilperiode 3	Spilperiode 4	Spilperiode 5
<p>Chapitre: Livets lethed.</p> <p>Den 14. juli blev Bastillen stormet. I revolutionens hede er det ganske borgerskab ude hver eneste aften. Teatrene er stuvende fulde af et forventningsfuldt publikum. Det er vigtigt, at du kommer på scenen i denne periode. Måske er Olivier løsningen på dette problem.</p> <p>Udfordring. Beskriv i et af dine breve, hvordan du iagttog en elskers reaktion, da han betragtede dig, mens du afklædte dig dit kostume foran ham.</p>	<p>Chapitre: Pengeproblemer.</p> <p>Den 19. maj 1790. Efter dekret fra nationalforsamlingen bliver adelens privilegier ophævet. Er du ved at mistet din vigtigste mæcen, Marquise Jerome.</p> <p>Udfordring: Inddrag i et af dine breve en beskrivelse af, hvor og hvordan en anden har en hånd inde under dit tøj.</p>	<p>Chapitre: I krig og kærlighed.</p> <p>Den 20. april, 1792. Frankrig har erklæret krig mod Østrig. Krigen ruller og hærene marcherer. Teatrene spiller stadigvæk for fulde huse, og en af dine rivalinder, har i et anfald af revolutionært vovemod samlet et regiment af pariserinder, for at drage i felten. For dem som knapt så meget er grebet af revolutionær harme er der er masser af muligheder tilbage i Paris. Livet er godt, sødt og sikkert. Men hvad med følelserne? Er det tid at tage alvorligt stilling i kærligheden?</p> <p>Udfordring. Stil et krav, til en af dine elskere, i et brev. Kravet kan enten omhandle følelsesmæssigt engagement eller et af mere erotisk art.</p>	<p>Chapitre: Revolutionens rædsel.</p> <p>Den 5. September, 1793. Veldfærdsudvalget er ved magten. Røbespierres rædselsregime er begyndt. Paris bløder fra sit center på Place de la Revolution, hvor guillotinen lyner, med de skyldiges blod. Dine kæreste er måske i fængsel eller på flugt. Kan du hjælpe dem.</p> <p>Udfordring. Hvis det er muligt, så inddrag en erotisk scene under et fængselsbesøg i et af dine breve.</p>
Person	Karaktertræk	Gift med	Erotisk involveret med
<p>Chapitre <u>Barneleg</u></p> <p>Marquis Jerome de Alder: 49 Adresse: Bor normalt i et mindre landsted i nærheden af Sevre midt mellem Paris og Versailles. Hans gods i Bretagne er naturligvis stort, og flot, men sjældent beboet af andre end tjenestefolk.</p>	<p>Marquis Jerome de Rennes hører til i den allerøverste del af den franske adel med hensyn til magt og rigdom. Han er en systematisk mand der kan se skyggen af en hof-intrige på tapetet længe før daggry. Han nærmer sig magtens absolutte tinder, da han er Conseiller d'État (Kongen rådgivere omkring lovgivning) og kandidat til et sæde i Conseil des dépêches (kongens administrative organ for Frankrigs provinser.)</p>	<p>Marquis Jerome de Rennes har giftet sig sent, og oven i købet langt under sin alder, med Marquise Eloise de Rennes, som kun er 17 somre. Det var endda en af den slags bryllupper, der blev indgået meget mod brudens vilje. Men, fordi hendes fader tørstede efter den sociale opstigen som brylluppet automatisk ville medføre og Jerome blåøjet tørstede efter denne ungdomskilde, blev datteren giftet til trods. Jerome har aldrig ligget med sin brud og i og med, han er en meget kristen og retskaffen mand, har han heller aldrig forgrebet sig på hende, men han tørster efter det som en gal. Hun derimod har som genmæle søgt at</p>	<p>Det er Jeromes oprigtige ønske, at anskue den anden kvinde i hans liv, Adeline Boulinger eller Mademoiselle du Seraille, som er hendes kunstnernavn, som den datter han aldrig fik. Hun er skuespillerinde og på scenen virker hun så from som et uskyldigt barn, og det var det, som fik Jerome til at søge om audiens hos hende. Han ville prise hendes forbilledlige skønhed, men han mødte en helt anderledes sensuel kvinde bag rollen og selvom han stædigt vedholder at anskue hende som en datter, og hun dydigt spiller sin rolle som en sådan, formår hun alligevel at prikke til hans erotiske fantasier som en anden skumfødt Venus.</p>

		<p>forgribe sig på alt, hvad der hedder anstændighed og moral, lige siden de forlod kirken. Hun er aldrig hjemme, altid ude og sværme. Han griber hende aldrig i det, men rygterne svirrer over alt, om hendes mange mandlige bekendtskaber. Jerome er på engang meget frustreret og meget forgabt. For hun er ikke altid afvisende. Til tider er hun erotisk æggende som synden selv. Jerome ved udmærket godt, at hun kun er det, når hun vil opnå et eller andet, men han spillers spillet, fordi hendes ungpigebarm frarøver ham hans sunde fornuft og dømmekraft. Det er også denne manglende dømmekraft, der har gjort at han har sat sig ned for at skrive et brev til hende, der langt om længe kan få hende til at overgive sig til ham. Det er på tide, at Eloise lærer, hvad alderdom kan gøre i retning af erotisk erfaring og finesse. Hun må forføres med ord, eventyr og drømme som kun han kan give hende, og som hun hverken kan eller vil modstå.</p>	
<p>Spilperiode 2</p> <p>Chapitre: Magt og ære.</p> <p>Den 14. juli blev Bastillen stormet. Du er en mand af magt og magten er ved at deles i Frankrig. Din fremtid vil afgøres af om du vælger at støtte kongen og hoffet eller allerede nu distancere dig. Giv din holdning til kende i et af dine breve.</p> <p>Udfordring. I et af dine breve i denne periode, bør du beskrive et kys og de tanker det har affødt hos dig.</p>	<p>Spilperiode 3</p> <p>Chapitre: På gyngende grund.</p> <p>Nu høster du frugten af din tidligere loyalitet eller opportuniste. Den 19. maj 1790 beslutter nationalforsamlingen at fratage adelens dens privilegier og nationalisere mange af dens godser. Hvis du var kongetro, har du mistet halvdelen af din formue, og kan ikke længere klatte dine penge væk som før. Til gengæld, bliver du med garanti også involveret i kongens mislykkede flugtforsøger af 20-25. Juni 1791. Heldets gudinde lader ikke meget medvind blæse i din retning. Måske det er på tide at trække sig lidt tilbage og koncentrere sig om sine private affærer og herfra prøve at ride stormen af.</p> <p>Hvis du samarbejde med nationalforsamlingen, er det lykkedes at sælge dine jorder før de blev nationaliseret, og du er stadigvæk en meget meget velhavende mand, med mulighedernes land liggende for dine fødder.</p>	<p>Spilperiode 4</p> <p>Chapitre: En chance til.</p> <p>Den 20. April, 1792 vælger Nationalforsamlingen med Girondisterne(de moderate revolutionære kræfter) i spidsen at erklære Østrig krig. Dette blev gjort meget mod Jakobinerne vilje(de fanatiske revolutionære kræfter), der er det største parti. Hvad er din holdning til denne krig. Kan Frankrig og du selv virkelige klare flere ulykker?</p> <p>Udfordring. Hvis du ikke har fundet sammen med din unge kone endnu. Er det måske sidste chance for at kræve din ægteskabelige ret. Uanset om du taler fra en position af medynk eller magt, må det være på høje tid at hun lære sin plads at kende.</p>	<p>Spilperiode 5</p> <p>Chapitre: Sidste Chance.</p> <p>Krigen mod Østrig, går forfærdeligt. Kongen er fængslet og den 21. januar 1793 guillotineres han. Den 10. juni samme år får jakobinerne magten i nationalforsamlingen og Girondisterne og deres støtter fængsels sammen med de kongetro. Det er nok sidste chance for at flygte. Men hvordan får man hele sin husstand med og har du råd? De andre undslupne adelige er flygtet til Østrig, men der kan du næppe flygte til, hvis du var for krigen. Standretten arbejder i døgndriften og guillotinen lyner, med din skæbnes sidste skarpe kapitel.</p> <p>Udfordring. Sidder du i fængsel er det nok på høje tid at tænke tingene igennem overfor sin kære og fortælle hvad der skulle have været gjort og hvad der ikke skulle have været gjort. Samt tænke tilbage på de gode stunder, hvor i var</p>

	Udfordring: Indskriv eksplicit i et af dine breve, din længsel efter din partners nøgne krop.		sammen. Der er ingen grund til at lægge fingrene imellem, for enden er nær.
Person	Karaktertræk	Gift med	Erotisk involveret med
<p style="text-align: center;">Chapitre <u>Enfant Terrible</u></p> <p>Banalitet</p> <p>Alder: 17 Adresse: Bor officielt i landejendommen ved Sevres, men er oftere i byhuset på Place Dauphine på Isle de Cité.</p>	<p>Marquise Eloise de Rennes er en forkælet adelig overklassepige. Der er vant til at få, hvad hun peger på.</p> <p>Hun har været sin faders og moders øjsten indtil det øjeblik, hvor hun rent faktisk skulle yde for at kunne nyde. Hun skulle gifte sig med Marquis Jerome de Rennes, som i hendes øjne var intet mindre end en olding. Hun nægtede pure, men blev alligevel tvunget til ægteskabet, da hendes far truede med at gøre hende arveløs. Lige siden sit ægteskab har Eloise gjort alt, hvad der stod i hendes magt for at være umulig. Herunder en hel del erotiske eskapader, der kun var iscenesat for at få hendes mand til, at give hende en skilsmisse.</p>	<p>Eloises mand er dog en person med en overordentlig stor personlig integritet og stædighed og efterhånden har der udviklet sig et regulært magtspil mellem mand og kone. Eloise nægter ham adgang til ægtesengen, men lokker med al sine erotiske ynder, hver gang hun vil have penge eller lov til at gå i teatret, og han spiller den trofaste vovse, der gang på gang bliver snydt for seksuel omgang med sin egen tæve. Eloise er begyndte, at påskønne dette spil, men der skal mere end en trofast ægtemand til at vække hendes fantasier. Hvis manden vil have konen, må han lokke med spændende eventyr. Det er hendes ungdommelige ret at ville leve et liv i spænding.</p>	<p>Spænding er lige nøjagtig det som Eloise får stimuleret i sit forhold til Collonel Philippe Eustace Gascogne. Han er officer og med på den værste. Det kan næsten ikke blive eventyrligt nok. Hun bestemmer møderne, hvor og hvornår og hun presser hele tiden grænsen for, hvor ekstravagant det kan blive og hvor tæt på afsløring man kan komme. Hun ved godt at hun i en eller anden forstand leger med Oberstens liv, men hun svælger i den kraft hun og hendes legekammerat fælles besidder. Hun har allerede planlagt den næste lille eskapade, og har sat sig ned for at skrive et brev om det til Phillipe. Hendes eneste bekymring nu er om hun skal kalde eventyret for "Hvad Droschekusken ikke så" eller "Amourøs ridetur i Paris".</p>
Spilperiode 2	Spilperiode 3	Spilperiode 4	Spilperiode 5
<p>Chapitre: Ungdommelige lyster.</p> <p>I dit ungdommelige sind, forekommer de store bevægelser i Paris lige omkring dig, fjerne og uvirkelig. Tiden bruges på dit eget eventyr, hvor verden udenfor blot er din kulisser.</p> <p>Udfordring. På trods af sin ungdommelighed, er der dog begivenheder du ikke har overset. Den 14. juli 1789, midt i sommerens hede blev Bastillen stormet, af pøblen. Fangevogterne skudt og revolutionens nationaldag indført. Du var naturligvis ikke selv tilstede, men ideen om et fængsel, hvor kriminelle, mordere og sindssyge sad indespærret vækker din erotiske nysgerrighed. Du tror nok, at Phillippe</p>	<p>Chapitre: Kjolen.</p> <p>De politiske trakasserier interesserer dig kun meget lidt, og selv om folk taler om sult og elendighed i byen er det dig inderligt ligegyldigt. Dit sølvfad med sukermakroner bliver jo altid fyldt op, når der er taget af det. Men pludselig er hverken kongen eller hans hof på Versailles længere, men derimod i Paris. Ludvig den 16 og Marie Antoinette sidder fanget i Tuilerierne og de må være kommet i pengebeknæb. For igennem en af dine mandlige bejlere, den svenske greve, Alex von Fersen, har du fået lovning på at købe en af Marie Antoinettes allerfineste kjoler til spotpris.</p> <p>Udfordring: Spotpris er dog stadigvæk en hel del over den</p>	<p>Chapitre. Syndens frugt.</p> <p>Det som ankommer en gang om måneden er udeblevet. Det spænder i dine bryster og om natten vågner du ofte med kvalme og svedig pande. Dine små eventyr har båret en uindbudt frugt.</p> <p>Med et lille liv i dit indre og din voksende moderfølelse er du begyndt at iagttage det Frankrig der er omkring dig.</p> <p>Den 20. April, 1792 vælger Nationalforsamlingen med Girondisterne (de moderate revolutionære kræfter) i spidsen at erklære Østrig krig. En krig der efter forlydende går katastrofalt. Man taler om at ophæve kristendommen ved lov og indføre tilbedelsen af "fornuften" og "Det højere væsen".</p>	<p>Chapitre: Hvad gud har sammenføjet, skal ingen skille.</p> <p>Det er efterhånden ved at stå dig lysende klart, hvor meget titlen adelige betyder i Frankrig, og hvor meget dit ufrivillige ægteskab har bragt dig i ulykke. Den 10. juni, 1793 år, får jakobinerne magten i nationalforsamlingen og så godt som alle kongetro fængsles. Den 6. april oprettes velfærdsudvalget med Robbespierre i spidsen og rædselsregimet tager sin begyndelse. Du og din mands skæbne er uløselige forbundet. Falder han, falder du også. Bliver han fængslet vil det uafværgeligt også snart banke på din dør. Standretten arbejder i døgnriften og guillotinen lyner, med din skæbnes, måske sidste skarpslebne kapitel.</p>

<p>var med ved stormen. Måske han har adgang til Bastillen, og er klar til en inspektion af en af "fangerne" (Naturligvis hende selv).</p>	<p>pris som en almindelige oberst har til sin rådighed. Men din mand ... Spørgsmålet er blot, hvordan man skal få ham til at betale.</p>	<p>Der er ingen tvivl om at dit barn aldrig kommer til at opleve det Frankrig som du kendte. Men hvem af dine elskere bærer nøglen til den port der lukker dig ind i fremtiden.</p> <p>Udfordring. Stilskift. Indled et af dine breve med et stilskift, der illustrerer dit ændrede udsyn, uden at du afslører dine "lykkelige" omstændigheder. Det kan du så gøre i et efterfølgende brev.</p>	<p>Udfordring. Din situation er rigelig udfordring i sig selv. Forsøg at finde den romantiske og erotiske nerve selv i denne situation.</p>
<p>Person</p>	<p>Karaktertræk</p>	<p>Gift med</p>	<p>Erotisk involveret med</p>
<p style="text-align: center;">Chapitre <i><u>Passion d' courage</u></i></p> <p>Collonel Phillippe Eustace Gascogne Alder: 36 Adresse: Obersten er mest i forlægning nord for byen – for langt at gå, men ikke umuligt for en opstemt rytter. Selv når han er i byen er han oftest på kasernen, der dog kun er kort fra familiens lejlighed i Filles Ste. Marie.</p>	<p>Collonel Phillippe Eustace Gascogne er oberst og en af den slags levemænd, der kun kan leve når livet er pulserende og vildt omkring ham. Han er en eventyrer der keder sig i rutiner, og derfor er han også den perfekte soldat, da slagmarken giver ham det han higer allermest efter - kaos, uforudsigelighed og spænding.</p>	<p>Phillipe er gift med Rose Marianne Gascogne. De blev gift relativt unge og deres kærlighed var vild, blomstrende og udforskende seksuel. Det er dog lang tid siden Phillipe har haft nogen glødende seksuel kontakt med sin kone. Hun keder ham faktisk lidt. Hun går derhjemme og plejer sine og hans sociale interesser, men salonsnakkens intriger keder Phillipe usigeligt. Deres forhold der startede som en glødende erotisk affære er hensunken til, 30 sekunders rutiner, der på sin vis er meget intense, men også forudsigelige i al deres korthed. En gang var deres fælles erotik en glødende esse af sanser, hvor den nu kun kaster en gnist af sig i ny og næ når hammeren alligevel falder på det lunkne stål. Phillipe har spekuleret og spekuleret over hvordan man vækker det gamle erotisk eventyr til live, men indtil nu har han ikke formået at gøre det. Men han har besluttet sig for at skrive et brev til Rose, hvor han vil genkalde sig den flammende passion og lue deres første møder besad. I særlig grad erindrer han sig den vilde jagtleg. De begge til hest. Hun hjorten og han jægeren. Vild hensynsløs jagt, gungrende hove mod skovbunden. Mellemak med dansende heste og flirtende tale. Endnu en livsfarlig galop over stok og sten. Indtil han endeligt fangede hendes tøjler og fortsatte sin</p>	<p>Phillipe har imidlertid også fundet sig et eventyr ved siden af og denne affære med Marquise Eloise de Rennes er et erotisk eventyr helt efter Phillipes hoved. Selveste fruuen til Marquis Jerome de Rennes, der er en højstående adelig ved hoffet. Et mere interessant eventyr findes ikke. Det skulle da lige være en affære med Marie Antoniette selv. Eloise er lokkende og sensuel og altid klar med et eventyr. Et hemmeligt møde i Teatret, på hjørnet mellem Rue de Madelein og boulevard Francois, To kareter der holder ved siden af hinanden på Rue Maitresse. Hun leger hele tiden med chancen for at blive opdaget og Phillipe elsker det.</p>

		ikke længere sansende, tordnende forfølgelse i skovbunden, hidsigt indtagende sit bytte.	
Spilperiode 2	Spilperiode 3	Spilperiode 4	Spilperiode 5
<p>Chapitre: Soldaterliv</p> <p>Dit soldaterliv går sin gang. Til tider er det fredsommeligt, til andre brutalt og voldeligt. Som f.eks. Den 17. Juli 1789, hvor dit regiment, under din ledelse bliver udkommanderes til at nedkæmpe adskillige oprør i grevskaberne omkring Paris. En ordre du opfyldte, med meget af oprørens blod på fransk jord til følge.</p> <p>Dit regiment har et rygte som en af de mest kongetro regimenter i Frankrig og mange af officererne er af gamle og hæderskronede adelige slægter i Frankrig.</p> <p>Med stormen på Bastillen 14. juli blev du opmærksom på at magten er ved at deles i Frankrig. Din fremtid vil afgøres af om du vælger at støtte kongen og hoffet eller allerede nu distancere dig.</p> <p>En mulighed for klart at vælge side får du den 5-6. Oktober, 1789. Da regimentet får ordre til at nedkæmpe en harmdirrende pøbel mestendels bestående af kvinder, nogen i laser og andre i finere gevandter går mod Versailles for at tvinge kongen til at skaffe brød til Paris.</p> <p>Træf et valg: Udfører du ordren eller holder du regimentet i forlægnen. Uanset hvad du vælger kommer i for sent til at gøre nogen forskel. Dit valg kan have betydelige konsekvenser for din senere stilling i Frankrig. Nævn dit valg i et af dine breve.</p> <p>Udfaldet af kvindetoget bliver, at kongen tvinges til at godkende nationalforsamlingens dekret og ikke mindst tvinges han til at flytte til Paris. Det siges at Versailles hovedindgang</p>	<p>Chapitre: Duel</p> <p>Hvis du i sidste kapitel valgte at holde dit regiment i forlægnen, har de andre officerer set sig sure på dig, i en sådan grad at og Oberst Henri Gourad under et drukgilde har udfordret dig til duel, på grund af din kujonagtige adfærd. Selvom dueller er forbudt, er det selvfølgelig ikke en udfordring du kan sige nej til. I bliver begge såret under duellen og må for en tid ligge i infirmeri, hvorefter du kort før kongens flugtforsøg den 20-25. Juni 1791, forflyttet til et mere revolutionstro regiment i nationalgarden, vest for Paris.</p> <p>Valgte du at udkommandere dit regiment mod kvindetoget, har i siden da ikke haft noget at give jer til ud over at drikke tæt og de sædvanlige værtshusslagsmål. Kort for den nye grundlov træder i kraft i september degraderes du uden yderligere begrundelse til løjtnant med en betragtelig lønning til følge.</p> <p>Udfordring:</p> <p>Opfind en transgression – noget du har gjort forkert – og undskyld for den i brevet. Naturligvis med løfter om både bod og bedring.</p>	<p>Chapitre: Krig.</p> <p>Den 20. april, 1792: Frankrig har erklæret krig mod Østrig.</p> <p>Er du kommet i nationalgarden, er du direkte involveret i kamphandlingerne, der går skidt. Krig er selvfølgelig en farlig beskæftigelse, men alt andet lige et liv som bekommer dig vel.</p> <p>Var du stadigvæk i dit gamle regiment ved krigens udbrud bliver i holdt i reserve i Paris. Livet er lige så kedeligt som det plejer at være, måske afbrudt af møder med Eloise eller Rose.</p> <p>I maj 1792 bliver dit regiment opløst og alle bliver udstationeret forskellige steder i nationalgarden, men dit nye regiment bliver stadigvæk holdt i reserve.</p> <p>Udfordring.</p> <p>I frustration over adskillelsen har du ”forført” en tjenestepige, der mindede dig om den du savnede. Lad denne hukommelse farve dit næste brev.</p>	<p>Chapitre: Slag.</p> <p>Hvis du er ved fronten er det måske snart tid til en orlov og møder med ens elskede. Krigen er blevet en rutine, selv om dens vildskab og udfordring stadig tiltaler dig. Men der er igen plads i dit liv til at hellige dig en anden form for passion.</p> <p>Hvis du ikke er ved fronten, bliver dit regiment indsat i kampene ved Mainz i starten af april. Mainz indtages, men allerede den 14 april, 1793, sættes byen under belejring af en overlegen tysk styrke. Den 17. juni startes et terrorbombardement af byen med mange døde franske til følge. Den 23. Juli, overgiver de franske tropper sig. I bliver dog alle frigivet på betingelse af aldrig at kæmpe mod de allierede igen. Resten af krigen bliver dit du og dit regiment udstationeret i Vendee i Østfrankrig, for at bekæmpe den royalistiske modstand der. Kampene er hurtigt overstået og det meste af tiden går med en brutal undertrykkelse af de lokale. Du er til sidst kommet til at tjene revolutionen, men det er æreløst og uden spænding.</p> <p>Udfordringen:</p> <p>Dine stærkeste følelser, om kærlighed og begær, inden et forventet farligt slag, bør være i centrum i et af dine breve..</p>

<p>er lukket og lysende slukket i paladset for første gange siden Ludvig d. 14.</p> <p>Udfordring.</p> <p>Mind i dit brev om en situation, hvor du og din elskede kun kunne berøre hinanden med benene under et bord eller dække.</p>			
Person	Karaktertræk	Gift med	Erotisk involveret med
<p>Chapitre <i><u>Gammel kærlighed ruster</u></i></p> <p>Rose Marianne Gascogne Alder:31 Adresse: Familiens lejlighed i Filles Ste. Marie, der ligger mellem Arsenalet og det lille kongelige palads i byens østlige centrum</p>	<p>Rose Marianne Gascogne var en ganske almindelig overklasse pige som altid har fulgt normforskrifterne for hendes stand. Hun var sin moder og faders øjsten eller <i>notre petite princesse</i> som de kaldte hende. Hun har med andre ord, altid været from, artig og flittig. Men dette var en tilstand der ophørte brat den dag hun blev lykkeligt gift med Collonel Phillipe Eustace Gascogne, i hvert fald for de to førstnævnte dyders vedkommende.</p>	<p>Dengang var han kun løjtnant og de tog alle steder sammen. Det var en tid fyldt med lys, dans, følelse og forelskelse, men ikke mindst, var det en periode opfyldt med udforskende grænsesøgende sensualitet. Intet varer dog for evigt, og ægteskabet og arbejdslivets forpligtigelser har indfundet sig. I dag plejer hun sine og sin mands sociale kontakter i salon og selskabslivet, og han der nu er oberst er ofte optaget andetsteds i Frankrig. Gløden mellem dem er ikke død, men den lever kun i korte intense samlejer, når de har tid til at mødes, efterfulgt af en hurtig tilbagevenden til de etablerede rutiner. Rose savner deres fælles forelskelses erotiske dans, men hun aner ikke, hvordan hun skal puste til den glød der langsomt, men sikkert er ved at slukkes.</p>	<p>Så såre hendes ægteskabs arne var ved at uddø tændtes der en ny. For ved en sammenkomst hos Marquis Jerome de Rennes, der hører til i den allerøverste del af den franske adel, mødte Rose, Comté Bernhard du Marne. Han var en stille forsagt tysker, som hun havde den fornøjelse at tilbringe nogle dage i selskab med. Lange ture i parken, diskussioner om tidens filosofi og politiske emner, men ikke mindst et stille forsigtigt kys der som en tændstik for tæt på en krudttønde startede en eksplosiv forelskelse, der bredte sig i hendes sjæl som glødende kardæsker. Tiden derefter var huns som besat, levende og euforisk. Hun måtte vide om hendes følelser var gengældt. Disse nye flammer i hendes indre fik hende til at tørste efter hendes ungdoms stormende følelsesliv renæssance. Skamfuld men higende efter lykke satte hun sig ned for at formulere et brev om hendes følelser til Bernhard.</p>
Spilperiode 2	Spilperiode 3	Spilperiode 4	Spilperiode 5
<p>Chapitre: Sult og glæde.</p> <p>Endelig, endelig er du blevet gravid, med det barn du har ventet på i mange år. Hvem faderen er ved du måske selv bedst, men hvis du er i tvivl, hvad gør du så? Og hvilket land vokser dit barn ikke op til? Paris er uden brød. Hungersnøden står for døren.</p>	<p>Chapitre: Kedsomhed</p> <p>Hvordan gik fødslen? Måske buldre historiens kanoner rundt omkring dig men i dit hjørne af Paris er der kedeligt. Du hører om ting, der foregår, måske er Phillipe endda involveret i dem, men dig kommer de ikke nær.</p>	<p>Chapitre: Krig</p> <p>Der er krig. Hvad skal der blive af dig og din mand og din elsker? Er de begge i krig?</p> <p>Krigen gør forsyningerne usikre. Gang på gang banker sulten på døren, men efter en kort tid kommer der forsyninger igen. Bulletinerne fra slagmarken er</p>	<p>Chapitre: Madame Guillotine</p> <p>Terror regimentet er indtrådt. Guillotinen i daglig brug og den mindste fejltagelse kan skaffe en et møde med den skarpslebne dame. Kongen og hans familie henrettes og selv revolutionens bannerførere begynder at bukke under i magtkampene.</p>

<p>Udfordring:</p> <p>Skriv dig igennem graviditeten i denne og næste periode, så den indgår i dine breve enten som noget du fortæller om eller som en hemmelighed, der ligger bag det skrevne.</p>	<p>Udfordring:</p> <p>Inviter nogen. Det virker helt uretfærdigt, at så meget skal gå for sig og du er helt udenfor. Men for at vriste en mand væk fra sine gøremål, må du lokke med noget.</p>	<p>forvirrende og omskiftelige. Snart er hovedstaden truet, snart har revolutionens hære befriet de Spanske Nederlande og kort efter banker fjenden i fremmarch igen.</p> <p>Udfordring:</p> <p>Skriv et brev der får din soldat både til at udmærke sig og vende hurtigt hjem på orlov.</p>	<p>Portnersken i ejendommen har tidligere fået nys om, dine forbindelser til adelen. Hun hævder også at have set Bertrand afvente sin dom i den lokale standret, og nu insisterer hun på, at I går til Place de la Revolution hver dag for at se henrettelserne. Du kan næppe undslå dig, da det ville være forræderi og hurtigt kunne bringe dig selv på skafottet.</p> <p>Udfordring:</p> <p>Få bragt guillotinen og kærligheden ind i et og samme brev.</p>
--	--	---	---

Bricolage d'Érudition

Bédiction, tentation et passion.

Chapitre

Uddrag af Bennoit Tartuffes Monarkiets censur, fra Solkongen til Revolutionen, Universitet d. Mulhouse, 1969. Kapitel 7, "De mindre erotisister":

Tidligere tiders analyse af det 18. århundredes franske samfund og holdningsmæssige kontrol har ofte koncentreret sig om de politiske og filosofiske udtryk for tankens frihedstrang. Med den før omtalte Marquis de Sade som eneste bemærkelsesværdige undtagelse har århundredets erotiske fritænkere været så godt som overset. Man kan hævde, at det skyldes at den revolution, der blev indledt med stormen på Bastillen ikke blev en kønnes men kun en klassernes revolution. Men rent bortset fra at det ikke er ganske sandt, så må den primære årsag til denne forbigåen af en hel gruppe af fritænkere snarere skulle findes i de mellemliggende 180 års egne problemer med indestængt seksualitet og statssanktioneret fortrængning.

En nærmere analyse af værkerne især fra slutningen af det 18. århundrede og de holdninger det udstillede til både seksualitet og kvindens rolle i kønslivet antyder, at en afgørende mulighed for emancipation og sexuel frigørelse gik tabt, da revolutionen kvalte sig selv i blod under rædselsregimentet.

En interessant om end lidet berømt stemme i dette kor er Armand de la Tour, pseudonymet er aldrig blevet afsløret, der udgav sit værk Breve til Pariserinder i 1787. Ligesom de la Tours faktiske identitet aldrig er blevet fastslået, står det heller ikke klart, om der er tale om faktiske brevvekslinger eller forfatteren har skrevet hele værket selv. De fleste kritikere hælder til det sidste ud fra en kulturel betragtning om at den franske kvinde i 17-tallet næppe var frigjort nok til at udtrykke sig så bramfrit som værket gør det. Men en stilistisk sammenligning af brevene og den markante forskel på de kvindelige brevskriveres blufærdighed og moral ville adskille Breve til Pariserinder markant fra alle andre af samtidens værker, hvis det skulle tilskrives en og samme forfatter. Det er langt mere tænkeligt, at tidligere analytikeres blufærdighed og kulturelle bindinger har forhindret dem i at komme frem til den umiddelbare logiske konklusion, da det ville indebære en anerkendelse af en spirende seksuel frigørelse i anden halvdel af det 18. århundrede, der for alvor ville have udfordret de mellemliggende knapt to århundreders restriktive sædelighed.

Her skal medtages seks breve. To fra hver af henholdsvis den tidlige, mellemste og sene periode. Det er kendetegnende for den tidlige periode, at korrespondancen er brudt og brevene ikke synes at svare på hinanden. Nogen gange er der ikke mere end et enkelt brev til eller fra en given person. Den midterste periode er domineret af få, meget markante erotiske skikkelser, mens Armand imod slutningen på sin karriere synes at have koncentreret sig om store og stedse mere udfordrende erobringer.

Petit Moulin, Printemp 1777

Søde, dejlige Armand

Jeg tør næsten ikke fortælle dig mine følelser. Måske kan du slet ikke tage mig alvorligt, hvis du vidste, hvor meget jeg holder af dig.

Jeg ved godt, at jeg sagde, du smagte af rosenkål. Du er ikke vred på mig vel? Jeg kan faktisk rigtig godt lide rosenkål. Min mor laver en gratin, som min lillebror og mig altid skændes om hvem der skal have først af. Men altså - nu bruger jeg mit eneste papir på at skrive om rosenkål.

Du må ikke blive sur. Jeg er så lykkelig, at jeg næsten ikke kan tænke. Lige siden du viste mig, at vores kroppe var lavet, så de passede til hinanden, har det været rigtig uretfærdigt, at jeg har skullet holde på sådan en stor og lykkelig hemmelighed. Jeg havde mest lyst til at kysse min lille mor på kinderne og fortælle hende om alt det du har vist mig.

Jeg troede at en mands lem var ligesom et hesterær - så nu kan du sikkert bedre forstå, hvorfor jeg var så lettet, da jeg så dig. Din plov har jo netop den rigtige størrelse til min fure.

Og dine hænder er så bløde og skønne. Her hos os har folk hårde hænder, der kradser, når de rører hinanden. Men da dine hænder kom indenunder min kjole, var det som mus, der legede mellem mine lår. Jeg sidder her på loftet i min særk og skriver, og mine bryster stritter imod særken fordi de glæder sig til at dele plads med dine kildrende hænder under mit kjoleliv.

Min aller aller sødste Armand, stop ved vores hus igen, når du er på vej tilbage fra landet, så skal jeg nok gøre det du ved jeg ikke turde i går også.

Din Marie de Moulinette

Der kendes ikke til nogen breve fra Armand til Marie de Moulinette, hverken før eller efter det her citerede.

Elskede

Jeg drømte at du var i fare i nat. Jeg betragtede dig ved det træ hvor vi mødtes første gang. Jeg forsøgte at nå frem til dig, og du til mig, men imellem os var en uovervindelig intethed.

Træet tog fat i dig, med sin takkede, krogede grene og med dem flæede det dine klæder af... et for et. Det skete med en sådan voldsomhed at smerten forvred dit Botticellismukke ansigt. Afklædt og nøgen stod du til sidst.

Træets behandling havde efterladt røde og blodige striber på din krop.

Din barm sitrede i kulden, og ligesom du selv, med øjnene sendte en bøn opad mod himlen, pegede dine brysters lyserøde rosenknopper opad, som når jeg netop har sluppet dem med mine læber. Var det mon kulde eller lyst, der fik dem til det?

Træet angreb dig på ny. Det trak dig hen til sig. Det snævede sine grene om dig, som en slange. Det befamlede dig. Nu ikke længere voldsomt, men blidt og du var ved at opgive, du havde søgt at kæmpe, men måtte give fortabt. Du var ved at synke ind i dets favntag. Grenen mæskede sig i dine lår, mens bladknopperne sprang frem, jo tættere grenene, som fingre, kom dit køn.

Du var ikke længere bange, du var hengiven. For du havde let adskille
løber, dit åndedræt var blevet tungt, og i dine øjne var kun det hvide at se,
som jeg så ofte har regnet som et tegn på, at min rytme i dit skød opløfter
dig til tilstanden vi begge higer efter... den spirituelt, sensuelle, ekstase som
kun kan opleves og kun svært beskrives.

Jalousidemonerne sprang frem i mit indre. Jeg skreg, nej nej, gang på
gang, men ingenlunde hjalp det. Træet åbnede dit skød. Spredte dig så
jeg kunne se. Knugede dine bryster så hårdt, at de blev røde som
fersknerne på de grene der omgav dem.

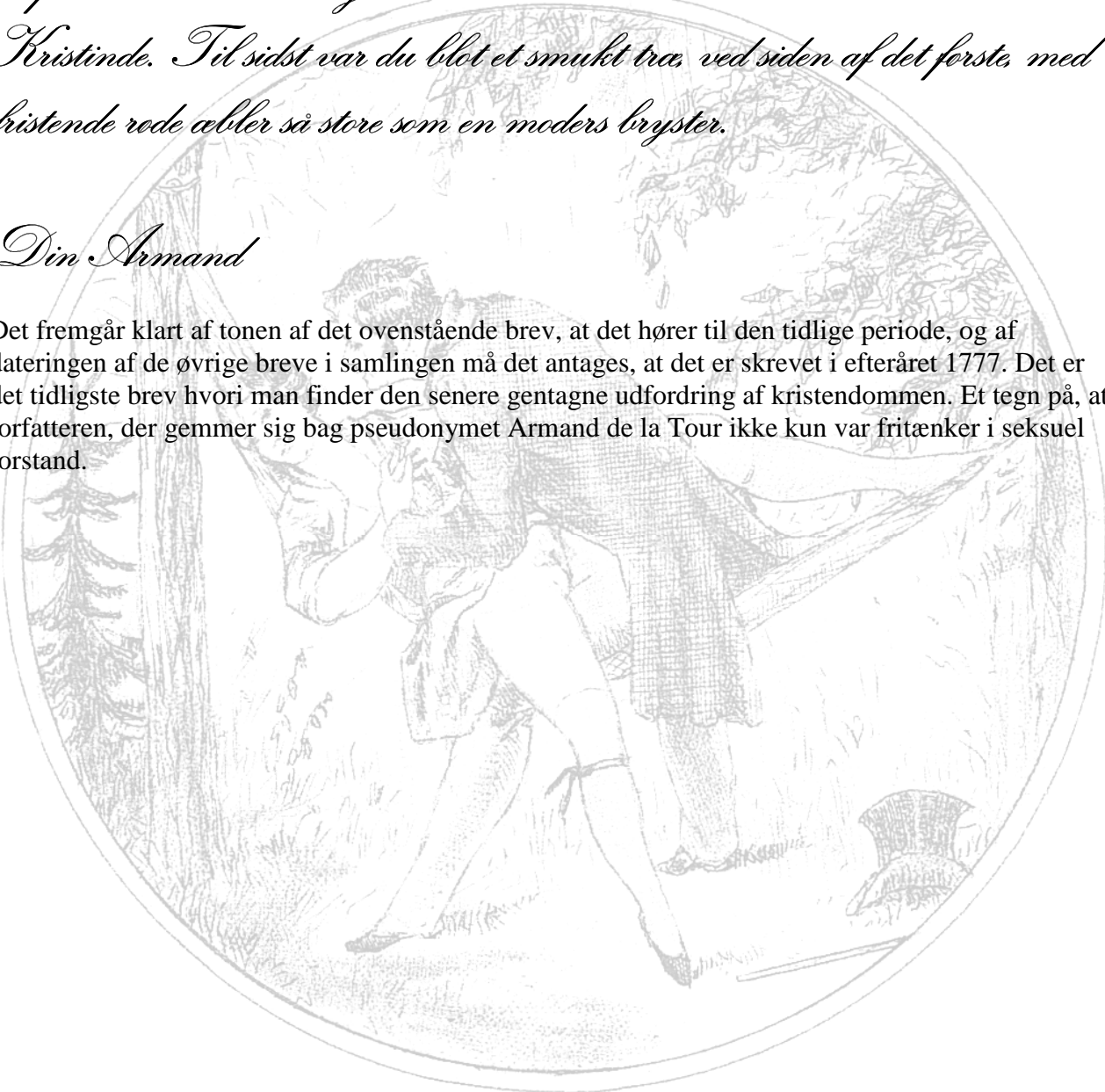
Med rædsel så jeg Jorden kløvet under dine fødder, og fra muldens
uudgrundelige mørke skød gevaldige tykke rødder. Svedende af frygt så
jeg den største af disse hvide monstre nå sin åbne, lyseroede, fugtige
destination og med sin urkraft, langsommeligt, men med drevnen sikkerhed
spidde din svulmende, forventningsfulde grotte og vores stemmer sang
samtidigt i disharmoni, du i vellyst, og jeg i angst, mens der på træet
sprang blodrøde æbler frem på hver eneste gren.

Og du red opad på roden, sank ned over den. Sogte efter fodfaste, men
forgæves og dine øjne fortalte, at du ikke ville finde jorden. Du rejste din
arme over dit hoved. Du ville ride på ekstasens pegasus, også selvom det
havde form af en stor beskidt rod, fra den franske blodrøde jord.

*Jeg vågnede, badet i sved elskede. Det sidste billede i mit sind var dig.
Fra din krop stak nye grene ud. Blodet sivende fra hvert eneste
perforerede hul i din blege smukke hud. Du var en sensualitetens
Kristinde. Til sidst var du blot et smukt træ, ved siden af det første, med
fristende røde æbler så store som en moders bryster.*

Din Armand

Det fremgår klart af tonen af det ovenstående brev, at det hører til den tidlige periode, og af dateringen af de øvrige breve i samlingen må det antages, at det er skrevet i efteråret 1777. Det er det tidligste brev hvori man finder den senere gentagne udfordring af kristendommen. Et tegn på, at forfatteren, der gemmer sig bag pseudonymet Armand de la Tour ikke kun var fritænkter i seksuel forstand.

Paris 9. april 1782

Til Armand de la Tour

Min herre! Jeg kan lige så godt sige det som det er: De skuffer mig!

Siden vores liaison i Operaen for to uger siden har jeg intet hørt fra Deres side. Derfor kan jeg blot spørge Dem: Var De ikke tilfreds med forestillingen? Fulgte ikke mit instrument Deres taktstok slag for slag?

Det forekom mig, at jeg spillede fløjten fuldstændt til de allermest bristefærdige toner hver gang den blev mig fremstrakt, ligesom jeg gerne priser Deres evne til at kærtegne celloens spændte strenge så skønt, at jeg fik åndenød derved.

Aldrig før har jeg mødt en kunstner som De - så vidende om min krops libretto - så fingernem, så virtuos på vejen til vor duets crescendo. Men står ikke også min alt vel til Deres baryton. Det forekommer mig i hvert fald, at De ikke holdt Dem tilbage med Deres arie under sidste akt.

Men er det derfor jeg ikke hører fra Dem? Var ikke forhængen trukket godt nok for til scenen? Knagede væggen for højt ind til naboen? Var publikum slet og ret utilfredse med vores forestilling? Det kan vel ikke tynde dem! For som de er begyndt at sige i både Wien og Milano: "Cosi fan tutte".

Deres lidt endnu, hvis det bekommer Dem at svare,

Madame C...

Madame C... er den mest kropslige og samtidig den mest intellektuelle af Armands elskerinder. Henvisningen til Mozarts Cosi fan tutte, er dog en tilføjelse, der må tilskrives en redaktør af en senere udgave, muligvis så sent som ved trykningen af den ældst bevarede uforkortede udgave (van den Bergh, Bruxelles 1871). Cosi fan tutte (italiensk for "sådan gør alle") havde premiere på Burgtheater i Wien i 1790, og kan således ikke have været kendt af Madame C... da hun skrev brevet.

Place de la Quadrille, 22. maj 1782

Min blomstrende C...

Hvordan skal jeg besyngede dig min skonne? Jeg har priset dine røde kinder, når du gribes af dit vilde temperament som de saftigste priroger. Jeg har priset din hvide barm, når den dit kjoleliv undslipper som lifer i Versailles.

Men min pen hungre efter bedre ord, mit blæk skvulper i oprør over min ringe evne. Du er jo den ganske have. En have, hvor jeg lystigt summer fra blomst til blomst, snart nyder et, snart nyder andet.

Jeg flyver som en hveps til dine ynder. Jeg lander på en smuk udsprunget rose - løfter et kronblad, så et til indtil jeg grædigt drikker af din søde nektar og lægger mig til ro i denne bløde seng.

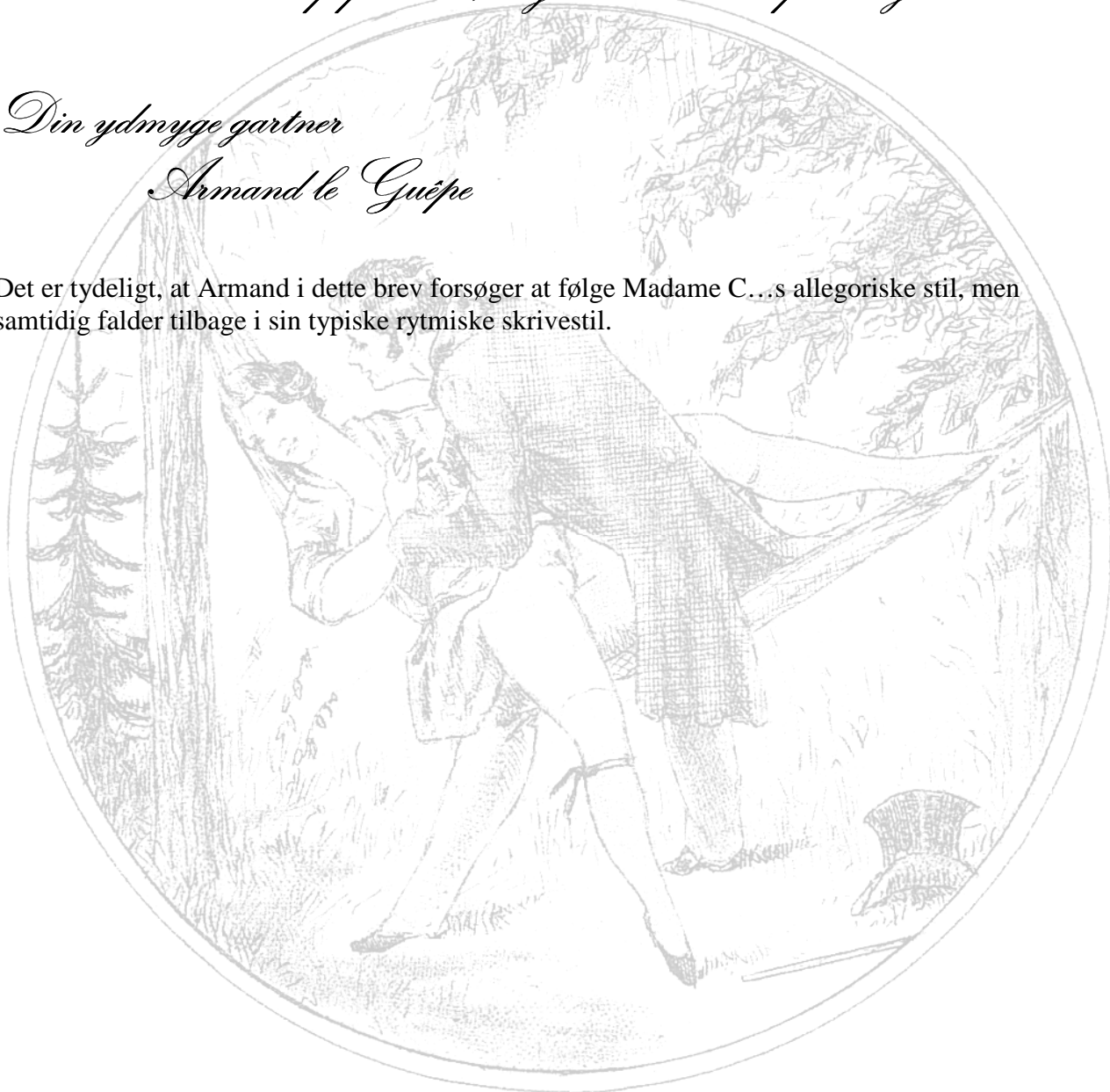
Så vågner jeg til død - her skal der handles. Skont denne have rummer liden flid. Den sure gamle brumbi ser vi sjældent. Den er jo kun til lyst og intet ffas. Her gælder hvepsens edelande laster, på søde frugter holder vi kallas.

*På lette fjed - jeg kildrer næsten - går jeg ad livens hvide hud. Med
hævet brod - parat til død - jeg søger kvindens nærmeste til gud. Min
kære, hvert insekt vil på dig kalde. Lad ej dit blomsterbed forfalde! Så
luk i nat dit vindue op på klem, så gæster denne hveps dit hjem.*

Din ydmyge gartner

Armand le Guépe

Det er tydeligt, at Armand i dette brev forsøger at følge Madame C...s allegoriske stil, men samtidig falder tilbage i sin typiske rytmiske skrivestil.

Place de la Quadrille, 10. februar 1786

Min kære E...

Vis mig - Deres ydmyge tilbeder - nåde. Lad ikke dette forestående forår blive til bitter vinter, fordi De ikke skinner på mig med Deres nærvær.

Lad mig straks skrifte det, der ligger mig så tungt på sinde. Jeg ved jeg synder blot fordi jeg håber. Og vidste Deres ædle husbond, hvad der stundom holder mig vågen på mit leje, så fik min kvinde sikkert snart sin ende, når jeg til pistens rytme trak en fransk galej. Men De smilede til mig... det kan De ikke nægte. De smilede med en skønhed, der forjog hver en skygge fra mit dunkle sind, for fire dage siden da min ven G. præsenterede mig ved vintermarked på Pont Neuf. Nu må De bevillige mig min bøn - at høre deres sødmefulde stemme og glædes ved Deres gode væsen nok en gang. Vi kunne mødes foran Notre Dame på kirketrappen alt mens kirketjeneren flittigt fejrer. Det kunne ingen tænke ildt om.

Nu er jeg rolig, nu har jeg bekendt det der lå mig tungt på sinde. Jeg stoler på, at De i deres godhed, kan tilgive at jeg som det friske træ er ubehovlet. Måske så var det just et kulliveret menneske som de, der kunne

være hoven, der fik frem, de dybe ædle årer som jeg ved jeg rummer. Men jeg må nok erkende - der er langt endnu. For da jeg så dig (ja nu går jeg endda fra De til du) indhyllet i den skønneste af alle pelsbeklædte kåber, da måtte jeg i drømme se dit slanke liv, der fulgte med din fyrstelige holdning. Og da din fod så fin, så slank, så ædel i sin snorrestovle, gled ud fra kåbens kant, da var jeg dømt til nat for nat at drømme om at tage det yndige fængslede væsen ud af sit sværtede bur og ydmygt tilbede det. For nærmere tør jeg ikke drømme mig dets herskerinde. Måske så kunne jeg kysse vristen, måske endda dens svang.

Min kære E... Lad os ikke fryse. Et møde under åben himmel kunne let føre til din forkølelse og så må hele verden lide for min last. Du kender G., han præsenterede os og han er maler har et atelier på Seinens højre bred tæt op ad magasinet. Hvis jeg bestodde et portræt - jeg er gerne udsæl i så altruistisk gerning - så kunne vi tale med G., som chaperone. Jeg ved det ville gavne min natur, som sandt at sige meget lader at ønske.

Jeg stoler på at du vil give møde, for der er intet ondt i det du gør. Du er så ren, så smuk og dydig. Så hør mig og vær frielse for mig med!

Med tilbageholdt åndedræt

Armand le Reformant

Der er ingen tvivl om at dette brev havde den tilstræbte virkning, som det ses af dette sidste uddrag fra samlingen:

Rue de la Madeleine, 6. Septembre 1786

Min kække Armand

Le nu ikke når jeg betror mig til dig. Du ved at jeg elsker din latter og dit smil, men jeg ville ikke kunne bære om du spottede mig, når jeg nu blotter mit inderligste for dig.

I dag har du haft mig uden at du selv ved af det. Du kom som en tyv ind i min vogn alt imens jeg kørte mellem råbende bønder og skraeppende madammer. Men lad mig begynde ved begyndelsen.

Jeg stod op i morges efter endnu en nat på mit ensomme leje. Det er mig ikke så ilde at Monsieur Z kun sjældent begaver sin ægteseng med et besøg, men efter at jeg har delt den med dig min kære sukker linnedet sammen med mig på din genkomst.

Om formiddagen var jeg på visit med vognen hos Madame W. Det var hende som jeg præsenterede dig for som min fætter fra Lyon for at hun ikke skulle undres over at du kom ud fra mit boudoir forrige uge. Hun var stadig meget interesseret i dig og talte både om dine stærke arme, din stolte pande og dit smil, så jeg blev helt hed ved at mindes det. Jeg kunne mærke at jeg rødmede under sminken og undskyldte mig og tog tidligt hjem for ikke at komme til at afsløre vores hemmelighed.

Da vejen hjem var jeg helt medtaget, og da vi kørte over brøstenene foran Notre Dame kunne jeg mærke hvordan det kildrede i mit skød. Mens jeg så ud på de jævne folk på gaden for at se om nogen af betydning havde lagt mærke til mig, førte jeg den ene hånd ned mellem mine ben for at dølge følelsen. Men skørterne var for hårde og for stive og jeg måtte slå mig selv for blot at dæmme op for en smule af den ild der var ved at bryde ud i mit indre. Jeg kunne ikke godt hægte op i mine chemiser, mens pøbelen så på udefra.

Ø hast samlede jeg gardinerne for vognens finistre og viftede mig med kraft og iver, men viftens stivede knipling strøg imod min kind og mindede mig om dit stubbede ansigt da vi mødtes i kødet efter at kirkekløkkerne havde vækket os ved at kalde de fromme til messe.

Med et stød du så klart for mig, at min krop brast i et lidenskabeligt udbrud. Mine bryster toppedes og klemtes imod korsagen og blomsten i mit skød sprang ud og dens støvdrager mærkede hver tråd i underkjolens vævning alt imens de toppede brøsten ved Pont Neuf kastede mig op og ned på sædet.

Da brast min sidste modstandskraft, og det var som første gang, da du trængte så stolt og knejsende ind i min inderste favn. Jeg hengav mig til dig og var en tid langt fra denne by og disse beskidte gader. Men

så stoppede vognen og Jean så forskræmt ind på mig og spurgte til om jeg var rigtig vel.

Hvad kunne jeg gøre? Jeg måtte jo falde i afmagt og lade ham køre hjemad i al hast, mens hvert et stød som vognen tog mindede mig om de kære stød jeg kun længes efter at få fra dig igen. For jeg beder dig min modige Armand. Betving min husbands havemur - ingen efterårsvind skal tvinge mig til at lukke mit vindue i år.

Din hengivne og henførte

E

Der er en del teorier om, at Armand de la Tour skulle være kommet af dage, efter at hans liaison med E var blevet åbenbaret for hendes magtfulde husband, men da forfatterens identitet aldrig er blevet afsløret må dette afvises som pure spekulation. Det er faktisk langt mere tænkeligt, at forfatteren bag pseudonymet Armand de la Tour bukkede under enten for Revolutionens luner eller for den Napoleoniske bornerthed lige som hans mere kendte kollega Marquis de Sade.

Bricolage d'Amour

Bédiction, tentation et passion.

Chapitre Le cour d' erotic

Dette scenario er et erotisk brevudvekslingsimprovisationsscenario.

Dvs. at vi fra forfatterens side har givet jer som spillere nogle rammer, som I skal forholde jer til, men ud over det er der dømt fri leg, i de brevudvekslinger der forgår.

I hver spilperiode har vi fra forfatterens side givet dig et lille indtryk af hvad der rører sig i dit liv gennem de tumultariske år 1789-94, sammen med en mindre udfordring til dit brevsriveri. Til tider er denne erotisk. Udfordringer er en hjælp til at lede scenariet ind på rette spor, og mellem linierne har vi vævet skæbnetrådene sådan, at I hver især, er bundet sammen i en fælles fortælling, som I for en parts vedkommende selv skal administrere og for den anden parts vedkommende er udtænkt og styret af disse udfordringer.

Improvisations regler i dette scenario er, at når en deltager referer til begivenheder, der har udspillet sig mellem brevsriveren og modtageren, så er disse gældende. Man kan med andre ord ikke lodret nægte at de har fundet sted. Det betyder imidlertid ikke, at der ikke godt kan være to forskellige opfattelser af det skete, for der er altid et spillerum mellem to fortolkninger af begivenheder.

”Min kære. Jeg er skuffet over den måde, du skyndsomt overrakte mine blomster til tjenestepigen. Disse var et symbol på min kærlighed til dig. Skal jeg betragte dette som et billede på dine følelser for mig. Eller skulle de gemmes væk fordi du ventede andre gæster? Jeg har ligget søvnløs ...”

”Kæreste. Du misforstår. Ak, hvor er kærlighedens spil, svært at spille med den rette finesse. Jeg gav blomsterne til Beatrice for at få hende væk. Hun er en snushane, der stikker sit store snudeskaf i sager der ikke vedkommer hende ...”

Dette er i særlig grad effektivt, fordi dette er et erotisk scenarie, og her er det vigtigt at understrege at erotik er antydningens kunst, i stedet for den klare blotlæggelse af seksualiteten i alle dens forskellige former. For så længe man antyder, så længe man prøver at være poetisk, så længe er der mulighed for fortolkningens dybde.

”Han havde formet af hendes krop en rosenbusk, som strøede pollen, hver og en rede til nydelse. Så længe udsat, så længe holdt hen, drilsk og dog ventet, så da han endelig besad hende, bortjog det ventetiden ved en lang, vedholdende, dyb, stødende ekstase.”

Bricolor d'Amour

Bédouction, tentation et passion.

Chapitre

Lidelse og lidenskab

Banalitet

Alder: 24

Adresse: Bernhard er bosat på et gods udenfor landsbyen Verzy i grevskabet Champagne 2 dages rejse med drosche fra Paris. Han har et mindre byhus i gaden Ste. Marie Egyptienne lidt nord for centrum.

Raffinement

Comté Bernhard du Marne var en borgerlig tysker, som var så heldig at gifte sig til en adelige fransk titel og gods. Han besidder en hel del landbrug, som han passer godt og med hårdtarbejdende hånd. Bernhard keder sig dog voldsomt, da landlivet ikke ligefrem præges af spænding eller underholdende selskab. Han er ung og uerfaren på det seksuelle område, og har endnu ikke formået, at tilnærme sig sin unge kone, **Cométesse Madame Vergenie du Marne**, på en, for hende, erotisk stimulerende måde.

Måske derfor befinder hun sig, på nuværende tidspunkt, i et Benediktinske kloster i Poissy, for at finde kontenance, sig selv og sin gud. Uden at hun dog har aflagt klosterløfte.

Det har med andre ord altid været et ret lidenskabsløst ægteskab, da **Bernhard** i al sin ungdom slet ikke besidder finessen til at lirke sin kones forventningsfulde erotiske æske op. Men, det er derfor, han har sat sig ned for at skrive et brev til hende. Han har tænkt meget på sin **Vergenie** på det seneste, i mere og mere erotisk udfordrende afskygninger. Det er kommet så vidt, at han næsten ikke kan kontrollere sig selv og sine tanker længere. Han er vågnet om natten med smagen og følelsen af hendes nærvær, frisk i erindring, og en aftagende fornemmelse af hendes hede liv på hans. Han skriver, med usikker hånd, til hende for at fortælle om dette, i det håb at hun vil forstå hans situation. Måske der stadigvæk er håb for dem.

Vergenie er dog ikke Bernhards eneste erotiske interesse. På en forretningsrejse til Paris, for nylig, mødte han, **Collonel Phillipe Eustace Gascogne**, og hans kone, **Rose Marianne Gascogne**. Her blev **Bernhard** voldsomt forelsket i **Rose**. Hun opvartede ham på hans besøg, hvor **Phillipe** ofte ikke var til stede. Han kunne tale med hende om alting. De politiske strømninger, tidens filosofi hans følelser og tanker. Men ikke mindst følte **Bernhard**, at denne kvinde besad en enorm erotisk kraft, der virkede næsten overvældende på ham. **Bernhard** kan ikke huske hvem der kyssede hvem først, men et sted i parken, ved en sø, mødte deres læber hinanden og deres hofter skød fremad, for

at føle nærværet af en fremmed krop, der gav sig hen. Bernard er lykkelig, men også meget skamfuld på sit ægteskabs vegne.

Verzy

Bølgende kornmarker i sol om sommeren, sorte pløjemarken med jagtende byger om vinteren. Denne fede jord svigter næsten aldrig sin bonde. Ved foden af højdedraget begynder vinrankerne, og så halvvejs oppe den lille gamle by. Hver bonde sin mark, hver bonde sin kælder. Ved kirken på pladsen om søndagen, hver med sin familie i det pæneste og dyreste tøj.

Lidt syd for byen ligger godsbygningen. Der er andre og dyrere slotte blandt besiddelserne, men Verzy var det første, og de træklædte sandede højdedrag bag byen er den bedste jagt i hele distriktet.

Ste. Marie Egyptienne

Paris er en brusende travl og larmende storby, men Egyptienne med de nye byhuse er en oase af fredsommelighed i det hele. Her bor de rige borgere og den adel, der ikke behøver at være i Versailles mageligt og uforstyrret med deres tjenestefolk. En enkelt skærslipper driver måske sin syngende dont, men pakket og urostifterne har intet her at gøre.

Bicolor d'Amour

Bédiction, tentation et passion.

Chapitre Bristefærdig

Banalitet

Alder: 19

Adresse: Indkvarteret på det benediktinske kloster i Poissy 15 kilometer fra Paris, uden klosterløfte.

Raffinement

Cométesse Madame Verginie du Marne er en meget from kvinde, der er opdraget i en meget stærk katolsk ånd, af sin moder og fader. Hun er derfor temmelig hæmmet åndeligt, følelsesmæssigt og erotisk. De erotiske kræfter banker dog på, med større og større styrke, og på trods af sit ophold i et Benediktinske kloster i Poissy, hvor hun forsøger at bekæmpe deres stigende indflydelse, er det en kamp, hun er ved at tabe.

Verginie er gift med **Comté Bernhard du Marne**. Det var et arrangeret ægteskab, der blev formidlet gennem deres forældre, hvor Bernhard fik hendes adelstitel og jord, og hun og hendes familie et hårdt tiltrængt pengebidrag. Måske derfor, har det altid været et ret lidenskabsløst ægteskab, da Bernhard aldrig har besiddet evnen, tiden eller tålmodigheden til at se, at hans kone blot venter på, at han skal åbne hende op, så hun kan give sig hen til lidenskaben.

Verginie har intet mod sin mand, faktisk finder hun ham ret attraktiv, men **Bernhard** har ikke finessen til forstå hende, og langsomt og tålmodigt lade hende finde sig tilpas, i det der kunne blive en glødende idyllisk rustik erotik, mellem mand og kone.

Hvad **Bernhard** ikke magter, er dog mere end til fulde lykkedes for skuespilforfatteren, **Monsieur Olivier Reveille**. Han er den person, der som den første, har vækket **Verginie's** erotiske væsen til live.

Da **Verginie** for nylig var i Paris, med sin mand, på en forretningsrejse, gik de i teatret, meget mod hendes vilje. Hun følte sig fremmet og eksponeret i det parisiske natteliv, som hun havde hørt så meget forfærdeligt om, men efter forestillingen blev de inviteret hjem til **Marquis Jerome de Rennes**, hvor de mødte flere af de parisiske spidser. Blandt dem var **Olivier**. **Verginie** var næsten øjeblikkeligt fortryllet af denne person, der på alle måder virkede fri af nogen som helst form for lænke. Han kunne i løbet af ganske få ord, få hende til at føle sig tryk, værdsat og set. Som aftenen skred frem blev det en af det mest vidunderlige i **Verginies** liv. Dansen, duften, lyset og ikke mindst Monsieur Olivier, som ikke har forladt hendes tanker siden.

Hun drømmer til stadighed om ham. Altid er han afklædt, og altid til et selskab, hvor kun **Vergeinie** kan se hans nøgenhed. Hun vil røre ved ham, føle hans nøgenhed, men kan ikke, på grund af selskabet. Men, som drømmen skrider frem, bliver hun alene med **Olivier**.

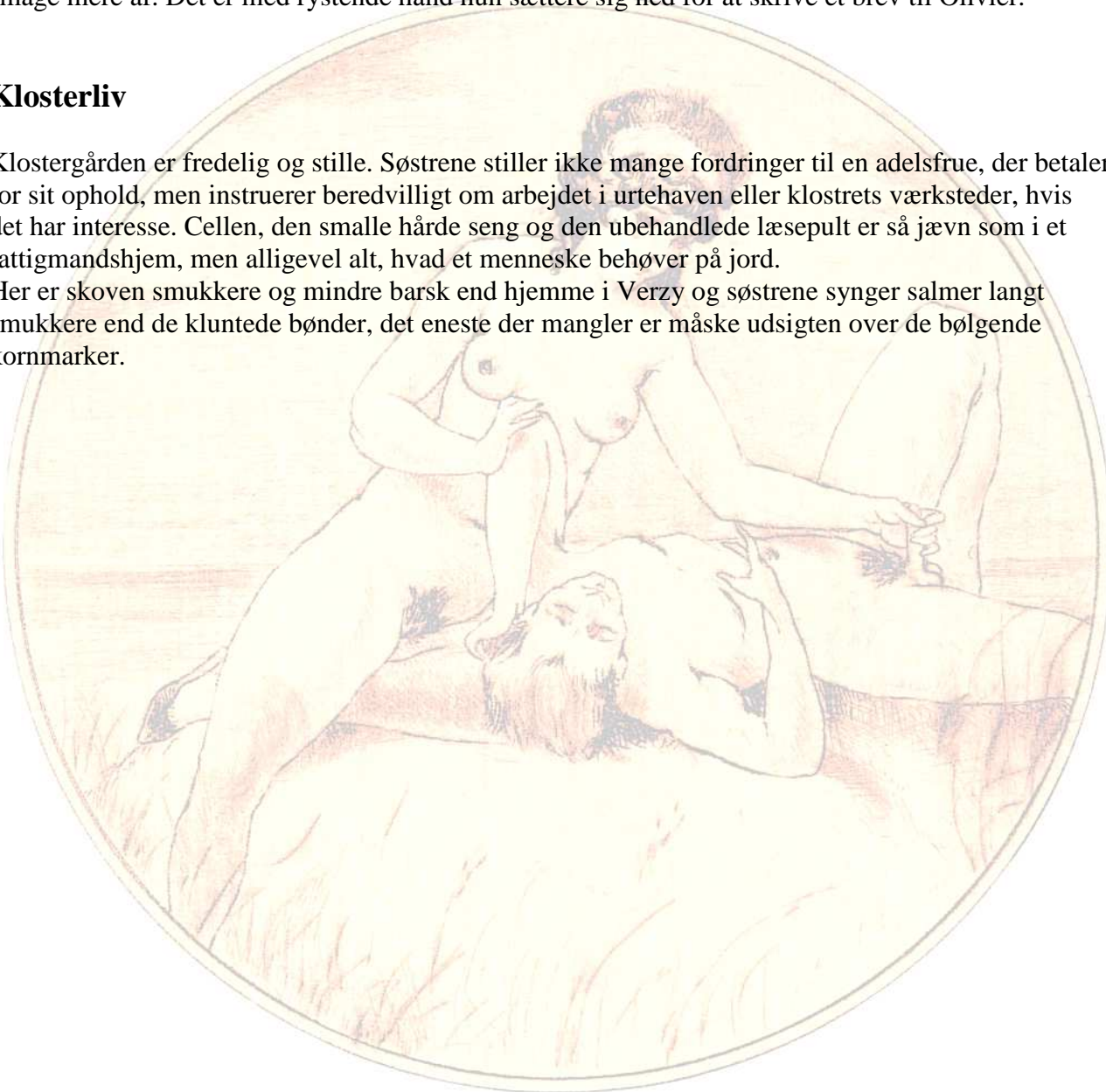
Vergeinie vågner oftere og oftere imellem fugtige lagner og med fornemmelser af en hed summen i sit skød.

Vergeinie ved, at hun burde fordrive sine tanker, men hun har drukket af en nektar, som hun vil smage mere af. Det er med rystende hånd hun sætter sig ned for at skrive et brev til Olivier.

Klosterliv

Klostergården er fredelig og stille. Søstrene stiller ikke mange fordringer til en adelsfrue, der betaler for sit ophold, men instruerer beredvilligt om arbejdet i urtehaven eller klostrets værksteder, hvis det har interesse. Cellen, den smalle hårde seng og den ubehandlede læsepult er så jævn som i et fattigmandshjem, men alligevel alt, hvad et menneske behøver på jord.

Her er skoven smukkere og mindre barsk end hjemme i Verzy og søstrene synger salmer langt smukkere end de kluntede bønder, det eneste der mangler er måske udsigten over de bølgende kornmarker.

Bricolage d'Amour

Bédiction, tentation et passion.

Chapitre Mellem muser

Banalitet

Alder: 32

Adresse: Bosat på Les Augustins på Seine's venstre bred overfor Isle de Cité.

Raffinement

Monsieur Olivier Reveille er en intellektuel og filosofisk tænker. Han har udgivet flere små småfilosofiske pamfletter om politik, romantik, naturvidenskab, familien, erotik og om andre nicher af livet. Derudover har han skrevet flere teaterstykker, der er blevet spillet på de mere modige parisiske scener. På trods af harmfuld og til tider hadsk kritik, er disse stykker ikke desto mindre blevet små tilløbsstykker for eliten. Derfor er **Olivier** også en velkommen gæst ved flere politiske møder, klubber og i det bedre borgerskabs saloner.

Adeline Boulinger eller **Mademoiselle du Seraille**, som er hendes kunstnernavn, er **Oliviers** fortrukne skuespillerinde. I hans opsætninger, spiller hun altid en eller anden form for forførende revolutionær heltinde, og hendes udstråling er halvdelen af hans opsætnings succes. Hun er med andre ord den muse, han er dramatisk og erotisk afhængig af. Når de mødes, gløder deres passion i små indforståede skuespil, der altid ender i glødende elskov. **Adeline** er en primadonna, og det er **Olivier** udmærket klar over. Selvom de i det parisiske natteliv betragtes som et par, er **Olivier** sig yderst bevidst, at hvis han ikke lever op til hendes standarder for succes, vil han hurtigt blive kasseret som sidste års mode. Så Olivier forsyner hende ofte med breve, hvor han lader hende vide hvor og hvad han planlægger for deres næste møde.

Olivier kan knapt nok huske hvilken komsammen, han mødte **Cométesse Madame Verginie du Marne** til. Men hun gjorde et uudsletteligt indtryk. Et indtryk af en uspoleret, lukket rose, der med den rette næring kunne blomstre til at blive den fagreste af dem alle. I sit hoved har **Olivier** allerede døbt sit næste teaterstykke *La Rose de la Revolution*. Hun blev omgående hans anden muse. Ligesom **Olivier** kærer sig meget om revolutionen og føler, at den ridder på historiens kraftfulde vingesus, følte han denne kvindes nærvær som en frugt, der var bristefærdig af modenhed. En frugt man forsigtigt må plukke, for at lede hen til sin mund og smage på en nektar, der vil beruse dig med i tusindvis af smagsnuancer og fremkalde drømmesyner om den perfekte, ideelle og bedste af alle verdner. En sådan verden som kun findes, dybt i en kvindes skød.

Les Augustins

Seinen glider stille forbi – dag og nat. Floden gør ingen forskel den fragter høj som lav. Det krumbøjede lossemandskab bander i morgenkulden. En greve glider snart af sted i sin slup, tryk under lunende pelse. Skøgernes og drukkenboltens kor fylder natten. Alting blandes på kajens brosten og knejsende på den anden side floden hen over lavere byhuse – Notre Dames gotiske silhuet.

Bricolage d'Amour

Bédiction, tentation et passion.

Chapitre Melodi på to tangenter

Banalitet

Alder: 26

Adresse: Bor i en god lejlighed i et mindre fint kvarter mellem Skt. Eustacius kirken og markedet Les Halles.

Raffinement

Adeline Boulinger eller **Mademoiselle du Seraille**, som er hendes kunstnernavn, har kæmpet sig op fra de allernederste sociale lag, og hun kender verdens som et meget et meget barsk sted, hvor man bider eller bliver bidt. Det har gjort **Adeline** til en meget professionel skuespillerinde (beregående snog). Hun er populær, men hun ved også at hendes popularitet ikke kun hænger sammen med hendes talent, men i lige så høj grad afhænger af hendes fysiske ungdommelige glødende sensuelle fremtoning. Hun kan sno hvilken som helst mand hun lyster om sin lillefinger, og den luksus der omgiver hende er direkte afhængig af rige mænds villighed til at give hende gaver. Hun ved at alderdommen kommer en dag, og i revolutionens hede er det ikke godt at vide, hvilken hest man skal spille på når ens pension skal sikres. **Adeline** har dog udset sig to herrer fra hver sin ende at det politiske spektrum, som skal sikre hendes tilbagetrækning fra scenen.

Adeline elsker **Monsieur Olivier Reveilles** absolutte hengivenhed. En hengivenhed, der virker så euforiserende, at **Adeline** næsten tør tro på at den er ægte. **Adeline** elsker Oliviers små opfindsomme måder at erobre hende på hver gang de mødes. Hun elsker hans legende, frie og spillende væsen, men ikke mindst elsker hun ham for at det var ham der gav hende chancen for at optræde på den parisiske scene. Så længe en af dem er en succes er de begge en succes - så længe det varer.

Marquis Jerome de Rennes hører til i den allerøverste del af den franske adel med hensyn til magt og rigdom. **Adeline** er ganske klar over at **Jeromes** perspektiv på hende er som den datter han aldrig fik. Men en datter som man aldrig fik, er ikke halvt så godt, som en kvinde der igen og igen kan vække lysten til et erotisk eventyr. En datter man aldrig fik, kan udskiftes, hvis hun bliver for uartig, det kan en elskerinde ikke. Derfor har hun sat sig ned for at formulere et uartigt brev til ham.

Les Halles

Kirkeklokken kalder de troende til messe og blander sig med larmen fra knirkende kærre, prustende trækdyr og de faldbydendes sange fra markedspladsen.

Her to etager over gaden virker det hele som en kulisse af lyd, som man kan tale, danse, leve på baggrund af. Nede på gaden er trængslen tit så tæt, at man kan blive svimmel af den. Man løfter stemmen til en råben for at gøre sig forståelig for den man er med, men ser kun sjældent på hinanden. Blikket rettes stift nedad for at undgå at træde i den ene eller anden slags uhumskehed.

Bricolage d'Amour

Bédiction, tentation et passion.

Chapitre Barneleg

Banalitet

Alder: 49

Adresse: Bor normalt i et mindre landsted i nærheden af Sevre midt mellem Paris og Versailles. Hans gods i Bretagne er naturligvis stort, og flot, men sjældent beboet af andre end tjenestefolk.

Raffinement

Marquis Jerome de Rennes hører til i den allerøverste del af den franske adel med hensyn til magt og rigdom. Han er en systematisk mand der kan se skyggen af en hof-intrige på tapetet længe før dagry. Han nærmer sig magtens absolutte tinder, da han er **Conseiller d'État** (Kongen rådgivere omkring lovgivning) og kandidat til et sæde i **Conseil des dépêches** (kongens administrative organ for Frankrigs provinser.)

Marquis Jerome de Rennes har giftet sig sent, og oven i købet langt under sin alder, med **Marquise Eloise de Rennes**, som kun er 17 somre. Det var endda en af den slags bryllupper, der blev indgået meget mod brudens vilje. Men, fordi hendes fader tørstede efter den sociale opstigen som brylluppet automatisk ville medføre og **Jerome** blåøjet tørstede efter denne ungdomskilde, blev datteren giftet til trods. **Jerome** har aldrig ligget med sin brud og i og med, han er en meget kristen og retskaffen mand, har han heller aldrig forgrebet sig på hende, men han tørster efter det som en gal.

Hun derimod har som genmæle søgt at forgribe sig på alt, hvad der hedder anstændighed og moral, lige siden de forlod kirken. Hun er aldrig hjemme, altid ude og sværme. Han griber hende aldrig i det, men rygterne svirrer over alt, om hendes mange mandlige bekendtskaber. **Jerome** er på engang meget frustreret og meget forgabt. For hun er ikke altid afvisende. Til tider er hun erotisk æggende som synden selv. **Jerome** ved udmærket godt, at hun kun er det, når hun vil opnå et eller andet, men han spillers spillet, fordi hendes ungpigebarm frarøver ham hans sunde fornuft og dømmekraft. Det er også denne manglende dømmekraft, der har gjort at han har sat sig ned for at skrive et brev til hende, der langt om længe kan få hende til at overgive sig til ham. Det er på tide, at **Eloise** lærer, hvad alderdom kan gøre i retning af erotisk erfaring og finesse. Hun må forføres med ord, eventyr og drømme som kun han kan give hende, og som hun hverken kan eller vil modstå.

Det er **Jeromes** oprigtige ønske, at anskue den anden kvinde i hans liv, **Adeline Boulinger** eller **Mademoiselle du Seraille**, som er hendes kunstnernavn, som den datter han aldrig fik. Hun er

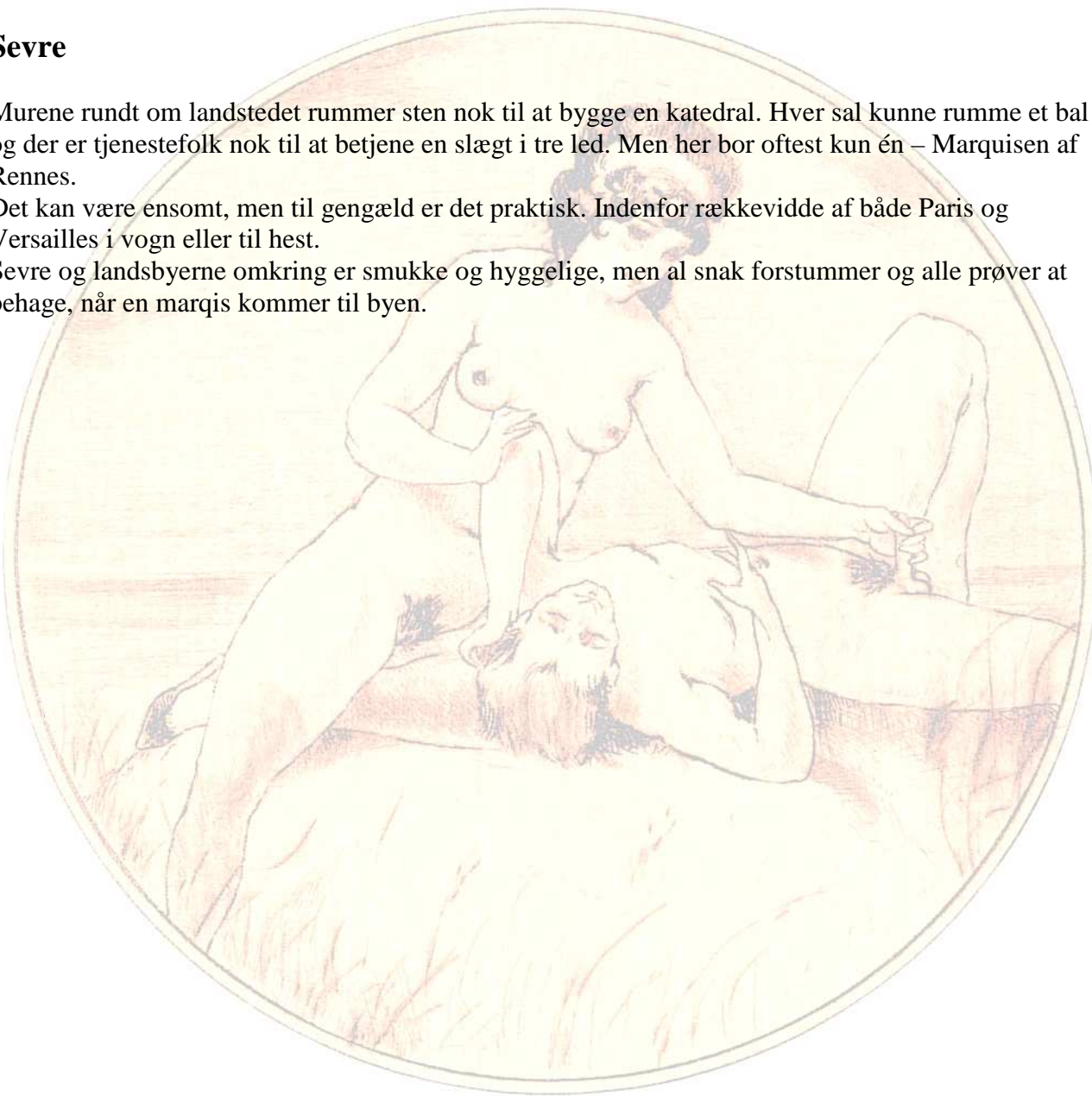
skuespillerinde og på scenen virker hun så from som et uskyldigt barn, og det var det, som fik **Jerome** til at søge om audiens hos hende. Han ville prise hendes forbilledlige skønhed, men han mødte en helt anderledes sensuel kvinde bag rollen og selvom han stædigt vedholder at anskue hende som en datter, og hun dydigt spiller sin rolle som en sådan, formår hun alligevel at prikke til hans erotiske fantasier som en anden skumfødt Venus.

Sevre

Murene rundt om landstedet rummer sten nok til at bygge en katedral. Hver sal kunne rumme et bal og der er tjenestefolk nok til at betjene en slægt i tre led. Men her bor oftest kun én – Marquisen af Rennes.

Det kan være ensomt, men til gengæld er det praktisk. Indenfor rækkevidde af både Paris og Versailles i vogn eller til hest.

Sevre og landsbyerne omkring er smukke og hyggelige, men al snak forstummer og alle prøver at behage, når en marqis kommer til byen.

Bricolage d'Amour

Bédiction, tentation et passion.

Chapitre Enfant Terrible

Banalitet

Alder: 17

Adresse: Bor officielt i landejendommen ved Sevre, men er oftere i byhuset på Place Dauphine på Isle de Cité.

Raffinement

Marquise Eloise de Rennes er en forkælet adelig overklassepige. Der er vant til at få, hvad hun peger på.

Hun har været sin faders og moders øjsten indtil det øjeblik, hvor hun rent faktisk skulle yde for at kunne nyde. Hun skulle gifte sig med **Marquis Jerome de Rennes**, som i hendes øjne var intet mindre end en olding. Hun nægtede pure, men blev alligevel tvunget til ægteskabet, da hendes far truede med at gøre hende arveløs. Lige siden sit ægteskab har **Eloise** gjort alt, hvad der stod i hendes magt for at være umulig. Herunder en hel del erotiske eskapader, der kun var iscenesat for at få hendes mand til, at give hende en skilsmisse.

Eloises mand er dog en person med en overordentlig stor personlig integritet og stædighed og efterhånden har der udviklet sig et regulært magtspil mellem mand og kone. **Eloise** nægter ham adgang til ægtesengen, men lokker med al sine erotisk ynder, hver gang hun vil have penge eller lov til at gå i teatret, og han spiller den trofaste vovse, der gang på gang bliver snydt for seksuel omgang med sin egen tæve. **Eloise** er begyndte, at påskønne dette spil, men der skal mere end en trofast ægtemand til at vække hendes fantasier. Hvis manden vil have konen, må han lokke med spændende eventyr. Det er hendes ungdommelige ret at ville leve et liv i spænding.

Spænding er lige nøjagtig det som **Eloise** får stimuleret i sit forhold til **Collonel Phillipe Eustace Gascogne**. Han er officer og med på den værste. Det kan næsten ikke blive eventyrligt nok. Hun bestemmer møderne, hvor og hvornår og hun presser hele tiden grænsen for, hvor ekstravagant det kan blive og hvor tæt på afsløring man kan komme. Hun ved godt at hun i en eller anden forstand leger med Oberstens liv, men hun svælger i den kraft hun og hendes legekammerat fælles besidder. Hun har allerede planlagt den næste lille eskapade, og har sat sig ned for at skrive et brev om det til **Phillipe**. Hendes eneste bekymring nu er om hun skal kalde eventyret for "Hvad Droschekusken ikke så" eller "Amourøs ridetur i Paris".

Place Dauphine

De høje palæer danner en triangel omkring pladsen. Smukke kareter med kuske og tjenere i liberi skaffer beboerne til og fra og gør den upåklagelige brolægning nærmest unødvendig. Her er ingen bekymringer, men heller ikke for meget liv. Der er naturligvis visitter og ganske mange fester, men etikettens krav tager de deltagenes opførsel i et stålgreb.

Bicolor d'Amour

Bédiction, tentation et passion.

Chapitre

Passion d' courage

Banalitet

Alder: 36

Adresse: Obersten er mest i forlægnings nord for byen – for langt at gå, men ikke umuligt for en opstemt rytter. Selv når han er i byen er han oftest på kasernen, der dog kun er kort fra familiens lejlighed i Filles Ste. Marie.

Raffinement

Collonel Phillipe Eustace Gascogne er oberst og en af den slags levemænd, der kun kan leve når livet er pulserende og vildt omkring ham. Han er en eventyrer der keder sig i rutiner, og derfor er han også den perfekte soldat, da slagmarken giver ham det han higer allermost efter - kaos, uforudsigelighed og spænding.

Phillipe er gift med **Rose Marianne Gascogne**. De blev gift relativt unge og deres kærlighed var vild, blomstrende og udforskende seksuel. Det er dog lang tid siden **Phillipe** har haft nogen glødende seksuel kontakt med sin kone. Hun keder ham faktisk lidt. Hun går derhjemme og plejer sine og hans sociale interesser, men salonsnakkens intriger keder **Phillipe** usigeligt. Deres forhold der startede som en glødende erotisk affære er hensunken til, 30 sekunders rutiner, der på sin vis er meget intense, men også forudsigelige i al deres korthed. En gang var deres fælles erotik en glødende esse af sanser, hvor den nu kun kaster en gnist af sig i ny og næ når hammeren alligevel falder på det lunkne stål. **Phillipe** har spekuleret og spekuleret over hvordan man vækker det gamle erotiske eventyr til live, men indtil nu har han ikke formået at gøre det. Men han har besluttet sig for at skrive et brev til **Rose**, hvor han vil genkalde sig den flammende passion og lue deres første møder besad. I særlig grad erindreren han sig den vilde jagtleg. De begge til hest. Hun hjorten og han jægeren. Vild hensynsløs jagt, gungrende hove mod skovbunden. Mellemsagt med dansende heste og flirtende tale. Endnu en livsfarlig galop over stok og sten. Indtil han endeligt fangede hendes tøjler og fortsatte sin ikke længere sansende, tordnende forfølgelse i skovbunden, hidsigt indtagende sit bytte.

Phillipe har imidlertid også fundet sig et eventyr ved siden af og denne affære med **Marquise Eloise de Rennes** er et erotisk eventyr helt efter **Phillipes** hoved. Selveste fru til **Marquis Jerome de Rennes**, der er en højtstående adelig ved hoffet. Et mere interessant eventyr findes ikke. Det skulle da lige være en affære med Marie Antoniette selv. **Eloise** er lokkende og sensuel og altid

klar med et eventyr. Et hemmeligt møde i Teatret, på hjørnet mellem Rue de Madelein og boulevard Francois, To kareter der holder ved siden af hinanden på Rue Maitresse. Hun leger hele tiden med chancen for at blive opdaget og **Phillipe** elsker det.

Forlægning

Reveille ved solopgang. Vagter ved porten. Lugt af mand, hestepærer og støvlefedt. Den der har valgt hæren har valgt en livsbane. Kammeratskabet i modgang og medgang. Følelsen af at gøre noget betydningsfuldt.

Endeløse vagter, marcher til ingen steder, inspektioner uden mening, soldaternes ulidelige træghed. Forlægningen er stedet, hvor uniformiteten og modsætningerne tørner sammen.

Bicolor d'Amour

Bédiction, tentation et passion.

Chapitre

Gammel kærlighed ruster

Banalitet

Alder:31

Adresse: Familiens lejlighed i Filles Ste. Marie, der ligger mellem Arsenalet og det lille kongelige palads i byens østlige centrum

Raffinement

Rose Marianne Gascogne var en ganske almindelig overklasse pige som altid har fulgt normforskrifterne for hendes stand. Hun var sin moder og faders øjsten eller *notre petite princesse* som de kaldte hende. Hun har med andre ord, altid været from, artig og flittig. Men dette var en tilstand der ophørte brat den dag hun blev lykkeligt gift med **Collonel Phillippe Eustace Gascogne**, i hvert fald for de to førstnævnte dyders vedkommende.

Dengang var han kun løjtnant og de tog alle steder sammen. Det var en tid fyldt med lys, dans, følelse og forelskelse, men ikke mindst, var det en periode opfyldt med udforskende grænsesøgende sensualitet.

Intet varer dog for evigt, og ægteskabet og arbejdslivets forpligtigelser har indfundet sig. I dag plejer hun sine og sin mands sociale kontakter i salon og selskabslivet, og han der nu er oberst er ofte optaget andetsteds i Frankrig. Gløden mellem dem er ikke død, men den lever kun i korte intense samlejer, når de har tid til at mødes, efterfulgt af en hurtig tilbagevenden til de etablerede rutiner. **Rose** savner deres fælles forelskelses erotiske dans, men hun aner ikke, hvordan hun skal puste til den glød der langsomt, men sikkert er ved at slukkes.

Så såre hendes ægteskabs arne var ved at uddø tændtes der en ny. For ved en sammenkomst hos **Marquis Jerome de Rennes**, der hører til i den allerøverste del af den franske adel, mødte **Rose, Comté Bernhard du Marne**. Han var en stille forsagt tysker, som hun havde den fornøjelse at tilbringe nogle dage i selskab med. Lange ture i parken, diskussioner om tidens filosofi og politiske emner, men ikke mindst et stille forsigtigt kys der som en tændstik for tæt på en krudttønde startede en eksplosiv forelskelse, der bredte sig i hendes sjæl som glødende kardæsker. Tiden derefter var huns som besat, levende og euforisk. Hun måtte vide om hendes følelser var gengældt. Disse nye flammer i hendes indre fik hende til at tørste efter hendes ungdoms stormende følelsesliv renæssance. Skamfuld men higende efter lykke satte hun sig ned for at formulere et brev om hendes følelser til **Bernhard**.

Filles Ste. Marie

Ved byporten står bønderne og sælger grøntsager – høns og kaniner kan man også få. Bageren og manufakturen ligger rundt om hjørnet. Her i kvarteret handler fruene ofte selv. Folk er ikke rigere end at det betyder noget at gøre en god handel.

Drengene sidder på trappestenene og snakker eller kaster til måls med sten – de kan hyres til at løbe et ærinde for en skilling eller en bid brød.

Bag facaderne styrer et andet gadens regimente. Les concierges – portnerskerne – ved alt og har ikke meget andet at tage sig til end at snakke med hinanden og hvem der ellers gider høre på. I stueetagen er sladder hård valuta.

Comté Bernhard du Marnes historie.

Spilperiode 2

Chapitre: Frygt og afsavn.

Den 17. Juli. 1789.

Fra de andre grevskaber, rundt omkring Paris, svirrer det med rygter, om bondeopstande og oprør med nedbrændinger af adelens gods og endda mord til følge.

Hvordan er tilstanden i dit grevskab? Er du klar til kamp? Det er trods alt Verginies barndomshjem, der her er på spil.

Udfordringen:

Følelserne, der udspringer af det forestående oprør samt afsavnet ved at være forhindret i fysisk nærhed med din elskede, bør fremgå af mindst et af dine næste breve.

Spilperiode 3

Chapitre: I dine nøgne arme.

Den 19. maj. 1790.

Nationalforsamlingen ophæver adelens privilegier. Dette efterlader dig ikke fattig. Du har reddet en del, ved at omsætte fast ejendom til penge, og dine investeringer er stadigvæk en del værd. Men din position er betydelige mere uafklaret end før. Vil du blive på landet, som du kender, eller vil du drage til Paris for at se, hvad lykken bringer.

Udfordringen:

Grundet din identitets krise, bør et af dine breve indeholde henvisninger til, at du finder tryghed i din elskedes nøgne arme.

Spilperiode 4

Chapitre: I revolutionens klæder?

Den 20. april. 1792.

Frankrig har erklæret krig mod Østrig. Beslut dig for, om du vil melde dig frivilligt, til kampene i Nordfrankrig. Det kunne måske, give dig en mere sikker position i samfundet.

Udfordringen:

I et af dine breve i denne periode forslår vi, at du indarbejder en beskrivelse af en afklædningsituation.

Spilperiode 5

Chapitre: Ven eller fjende?

Hvis du er ved fronten, har du fået dig en loppetjans som forbindelsesofficer, og selvom kampene er hårde, må det snart være tid til en orlov, og møder med sine elskede.

Hvis du ikke er ved fronten, er der overvældende sandsynlighed for, at du er blevet arresteret og sat i fængsel som folkefjende, på baggrund af falske anklager. Standretten arbejder i døgndriften og guillotinen lyner, med din skæbnes måske sidste blodige kapitel.

Udfordringen:

Dine stærkeste følelser, om kærlighed og begær, inden et forventet farligt slag eller din henrettelse, bør være i centrum i et af dine breve.

Cométesse Madame Verginie du Marnes historie.

Spilperiode 2

Chapitre - De stille lyster.

I dit stille klosterliv, forekommer de store bevægelser i Paris fjerne og uvirkelig. Tiden bruges på den indre renselse, rejse og fordybning, mens verden udenfor umærkeligt forandres.

Udfordring:

I et af dine breve i denne periode, forslår vi, at du skriver, hvordan du har skriftet jeres seneste møde til din skriftefader, og måske også hvordan han reagerede.

Vær opmærksom på, at en skriftefader aldrig ville idømme en hårdere straf end faste og bøn.

Spilperiode 3

Chapitre - Penge eller opbrud.

Den 2. november 1790. Nationalforsamlingen har nationaliseret kirken og frataget den dens jorde. Det kloster, du har boet i står uden indtægter. Du har nu valget, om at plage din mand, til at give klostret penge og sikre dets overlevelse sammen med andre velvillige adelige og formuende, eller flytte til Paris.

Spilperiode 4

Chapitre - Hjælp?

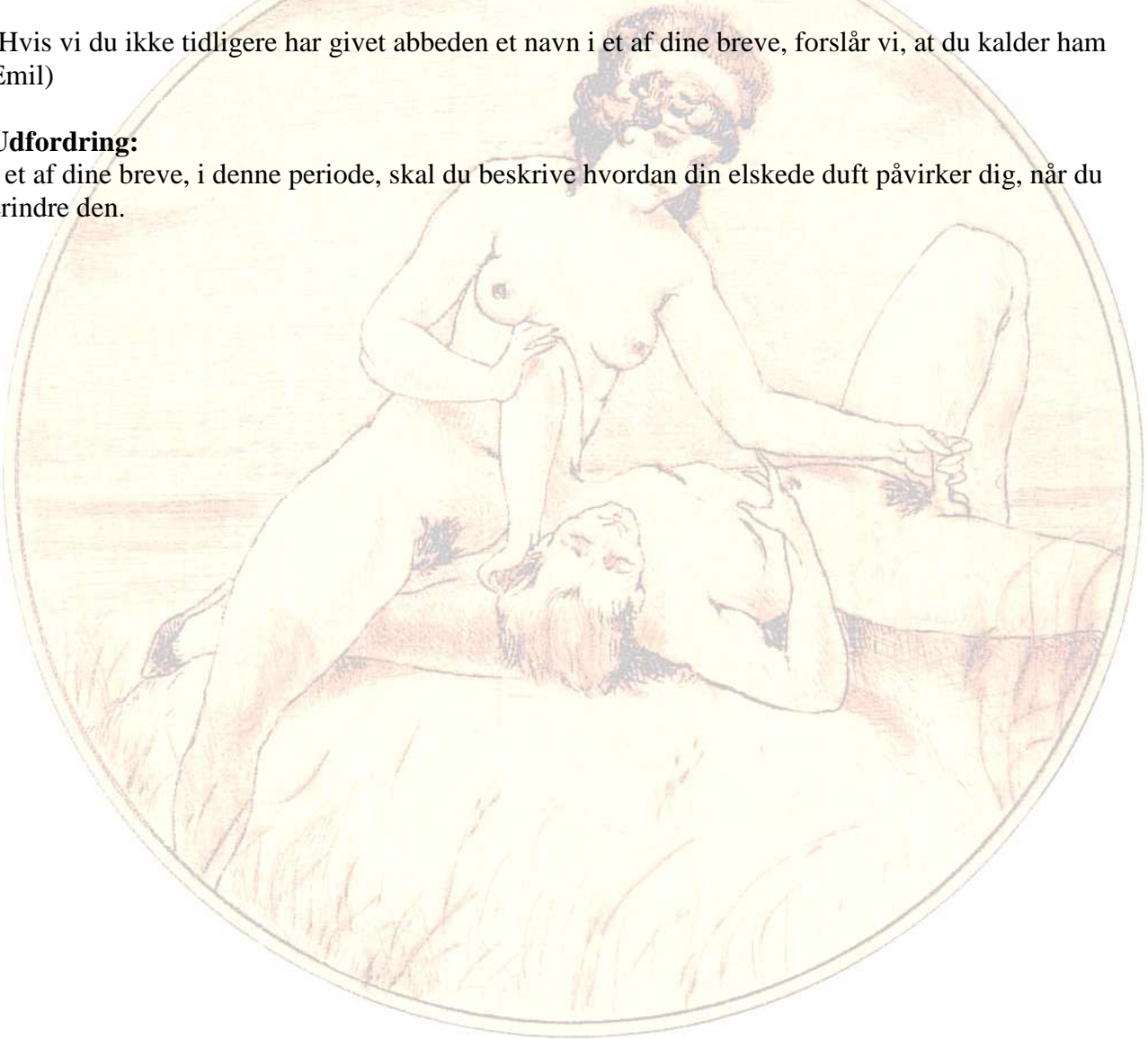
Du bliver kontaktet af abbeden fra dit kloster. Han har nægtet at aflægge troskabsløfte til staten, som dekretet af nationalforsamlingen, den. 12. juli 1790. Dette sammen med falske anklager om involvering i en royalistisk konspiration gør, at abbeden har måttet tage flugten, og han er gået til dig for at få hjælp.

Træf et valg, hjælper du ham ved at huse ham, eller skaffer du ham et andet sted at være.

(Hvis vi du ikke tidligere har givet abbeden et navn i et af dine breve, forslår vi, at du kalder ham Emil)

Udfordring:

I et af dine breve, i denne periode, skal du beskrive hvordan din elskede duft påvirker dig, når du erindre den.

Spilperiode 5

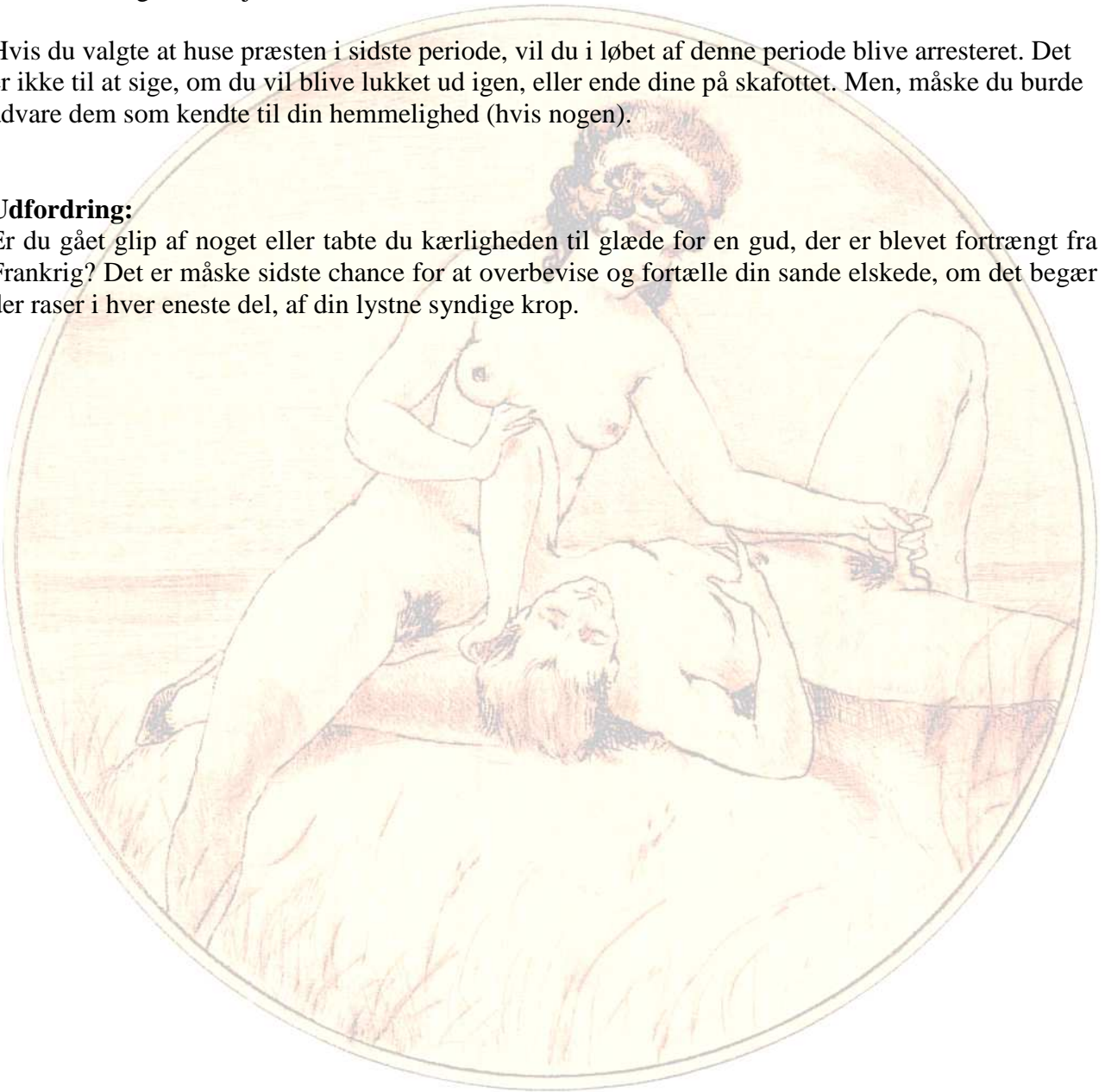
Chapitre – Fornuftens sejr.

I midten af 1794 bliver kristendommen ophævet ved lov, af velfærdsudvalget, og tilbedelsen af ”fornuften” og ”Det højere væsen” bliver indført.

Hvis du valgte at huse præsten i sidste periode, vil du i løbet af denne periode blive arresteret. Det er ikke til at sige, om du vil blive lukket ud igen, eller ende dine på skafottet. Men, måske du burde advare dem som kendte til din hemmelighed (hvis nogen).

Udfordring:

Er du gået glip af noget eller tabte du kærligheden til glæde for en gud, der er blevet fortrængt fra Frankrig? Det er måske sidste chance for at overbevise og fortælle din sande elskede, om det begær der raser i hver eneste del, af din lystne syndige krop.

Monsieur Olivier Reveilles historie.

Spilperiode 2

Chapitre - Beruselse.

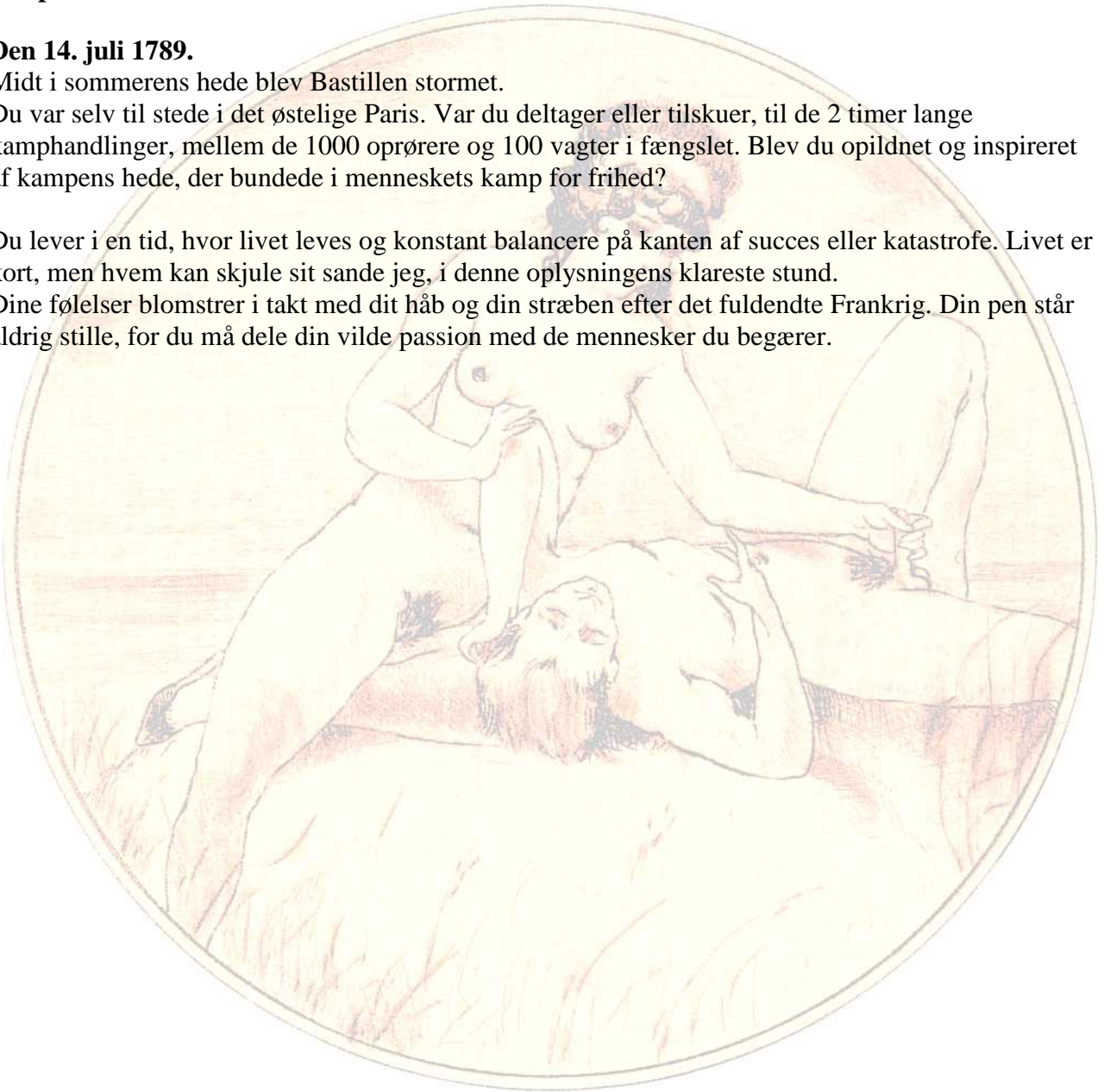
Den 14. juli 1789.

Midt i sommerens hede blev Bastillen stormet.

Du var selv til stede i det østelige Paris. Var du deltager eller tilskuer, til de 2 timer lange kamphandlinger, mellem de 1000 oprørere og 100 vagter i fængslet. Blev du opildnet og inspireret af kampens hede, der bundede i menneskets kamp for frihed?

Du lever i en tid, hvor livet leves og konstant balancere på kanten af succes eller katastrofe. Livet er kort, men hvem kan skjule sit sande jeg, i denne oplysningens klareste stund.

Dine følelser blomstrer i takt med dit håb og din stræben efter det fuldendte Frankrig. Din pen står aldrig stille, for du må dele din vilde passion med de mennesker du begærer.

Spilperiode 3

Chapitre - Sejrs Sødme.

Livet er godt. Du føler Frankrig går sin storhedstid i møde, med hastige skridt. Du har travlt. Salonerne, nattelivet og dit arbejde med din næste opsætning tager al din tid sammen med spørgsmålene og det etiske og filosofiske diskussioner, du har med folkene tæt på magten.

Udfordring.

I et af dine breve bør du beskrive en scene, fra det tætte lukkede rum en drosche er. En scene, som Drocheføreren heldigvis ikke var vidne til. (Helst med Verginie.)

Spilperiode 4

Chapitre - Scenens magt.

Du har færdiggjort dit teaterstykke, ”*La Rose de la Revolution*”.

Men du har haft travlt. Så det er ikke alle passager, du finder lige tilfredsstillende i dit stykke. Din teaterdirektør, løber dig dog konstant på dørene, for at få udleveret manuskriptet.

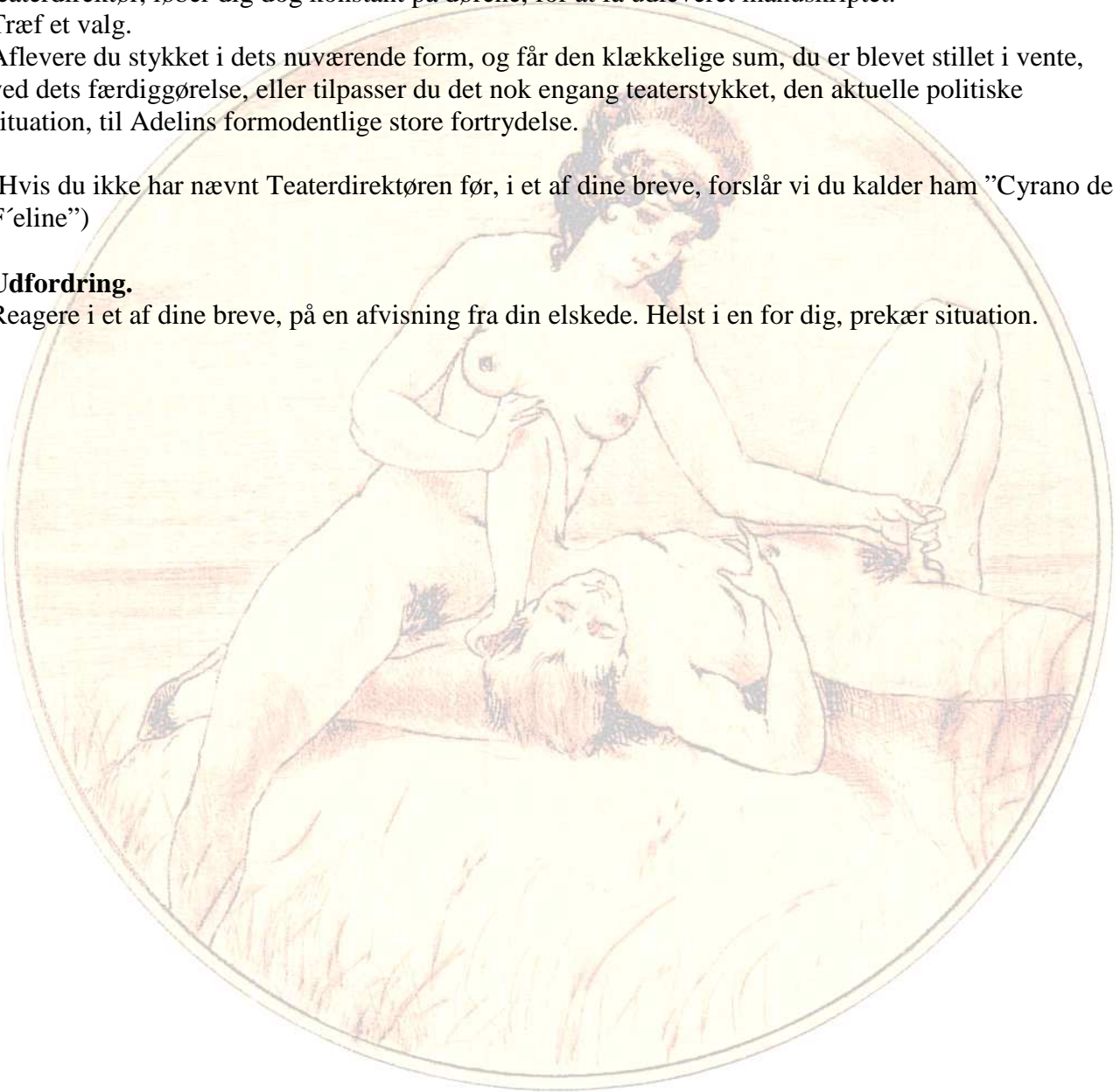
Træf et valg.

Aflever du stykket i dets nuværende form, og får den klækkelige sum, du er blevet stillet i vente, ved dets færdiggørelse, eller tilpasser du det nok engang teaterstykket, den aktuelle politiske situation, til Adelins formodentlige store fortrydelse.

(Hvis du ikke har nævnt Teaterdirektøren før, i et af dine breve, forslår vi du kalder ham ”Cyrano de F’eline”)

Udfordring.

Reagere i et af dine breve, på en afvisning fra din elskede. Helst i en for dig, prekær situation.

Spilperiode 5

Chapitre - Med eller modvind?

Såfremt du fik opført dit stykke dit stykke til tiden, i sidste periode. Blev det ikke modtaget med større entusiasme, og de politiske vinde blæser dig stridt ind i ansigtet.

Med andre ord, du er nødt til at holde dig væk fra alle kendte cirkler, for guillotinen truer på Place de la Revolution.

Skrev du derimod stykket om, endnu engang. Kan du lykønske Adeline med hendes succes på scenen, og måske være Verginie behjælpelig på den ene eller den anden måde.

Adeline Boulingers historie.

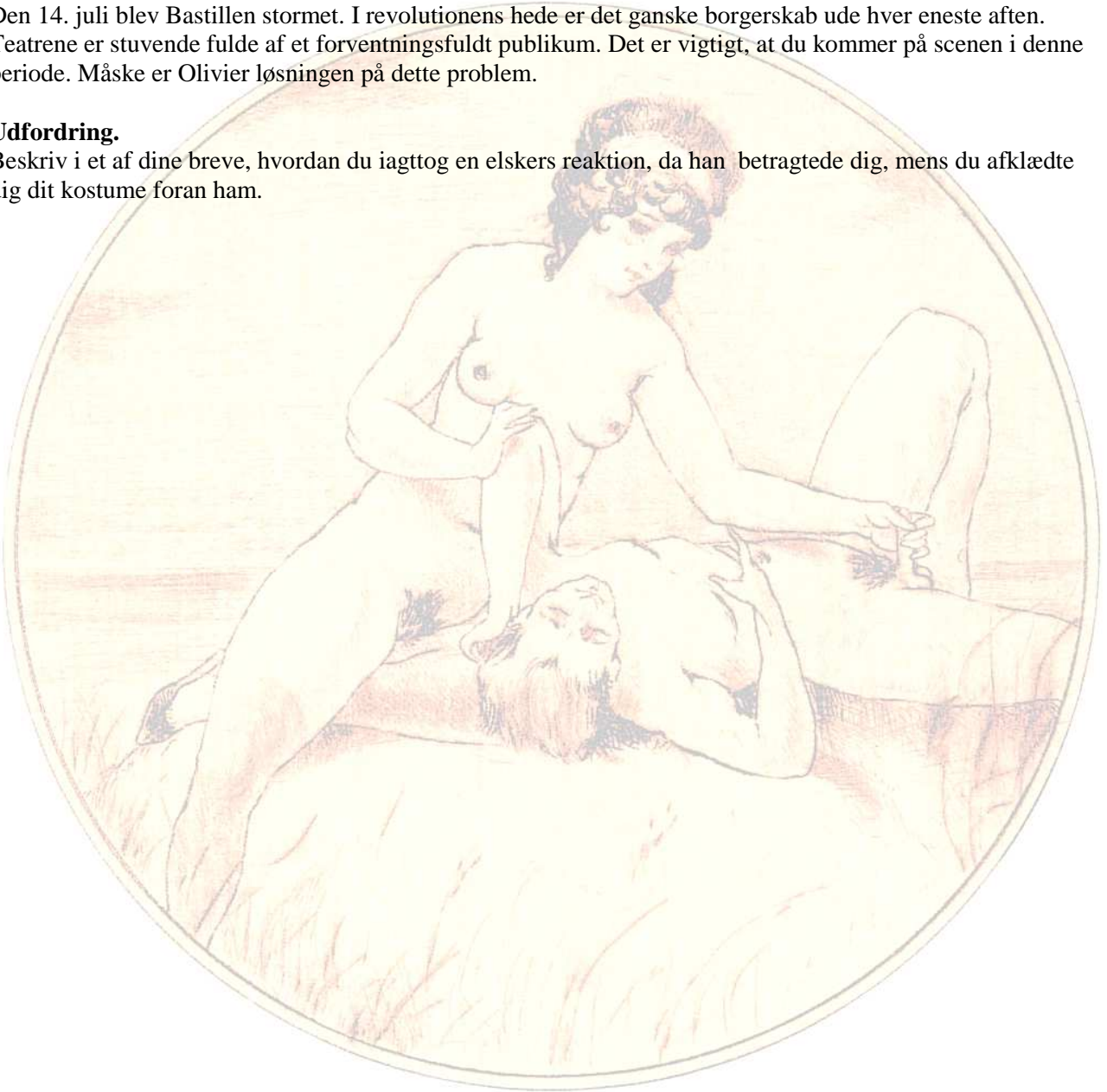
Spilperiode 2

Chapitre: Livets lethed.

Den 14. juli blev Bastillen stormet. I revolutionens hede er det ganske borgerskab ude hver eneste aften. Teatrene er stuvende fulde af et forventningsfuldt publikum. Det er vigtigt, at du kommer på scenen i denne periode. Måske er Olivier løsningen på dette problem.

Udfordring.

Beskriv i et af dine breve, hvordan du iagttog en elskers reaktion, da han betragtede dig, mens du afklædte dig dit kostume foran ham.

Spilperiode 3

Chapitre: Pengeproblemer.

Den 19. maj 1790.

Efter dekret fra nationalforsamlingen bliver adelens privilegier ophævet.

Er du ved at mistet din vigtigste mæcen, Marquise Jerome.

Udfordring:

Inddrag i et af dine breve en beskrivelse af, hvor og hvordan en anden har en hånd inde under dit tøj.

Spilperiode 4

Chapitre: I krig og kærlighed.

Den 20. april, 1792.

Frankrig har erklæret krig mod Østrig.

Krigen ruller og hærene marcherer. Teatrene spiller stadigvæk for fulde huse, og en af dine rivalinder, har i et anfald af revolutionært vovemod samlet et regiment af pariserinder, for at drage i felten. For dem som knapt så meget er grebet af revolutionær harme er der masser af muligheder tilbage i Paris. Livet er godt, sødt og sikkert.

Men hvad med følelserne? Er det tid at tage alvorligt stilling i kærligheden?

Udfordring.

Stil et krav, til en af dine elskere, i et brev. Kravet kan enten omhandle følelsesmæssigt engagement eller et af mere erotisk art.

Spilperiode 5

Chapitre: Revolutionens rædsel.

Den 5. September, 1793.

Velfærdsudvalget er ved magten. Robespierres rædselsregime er begyndt. Paris bløder fra sit center på Pláce de la Revolution, hvor guillotine lyner, med de skyldiges blod. Dine kæreste er måske i fængsel eller på flugt. Kan du hjælpe dem.

Udfordring.

Hvis det er muligt, så inddrag en erotisk scene under et fængselsbesøg i et af dine breve.

Marquis Jerome de Rennes historie.

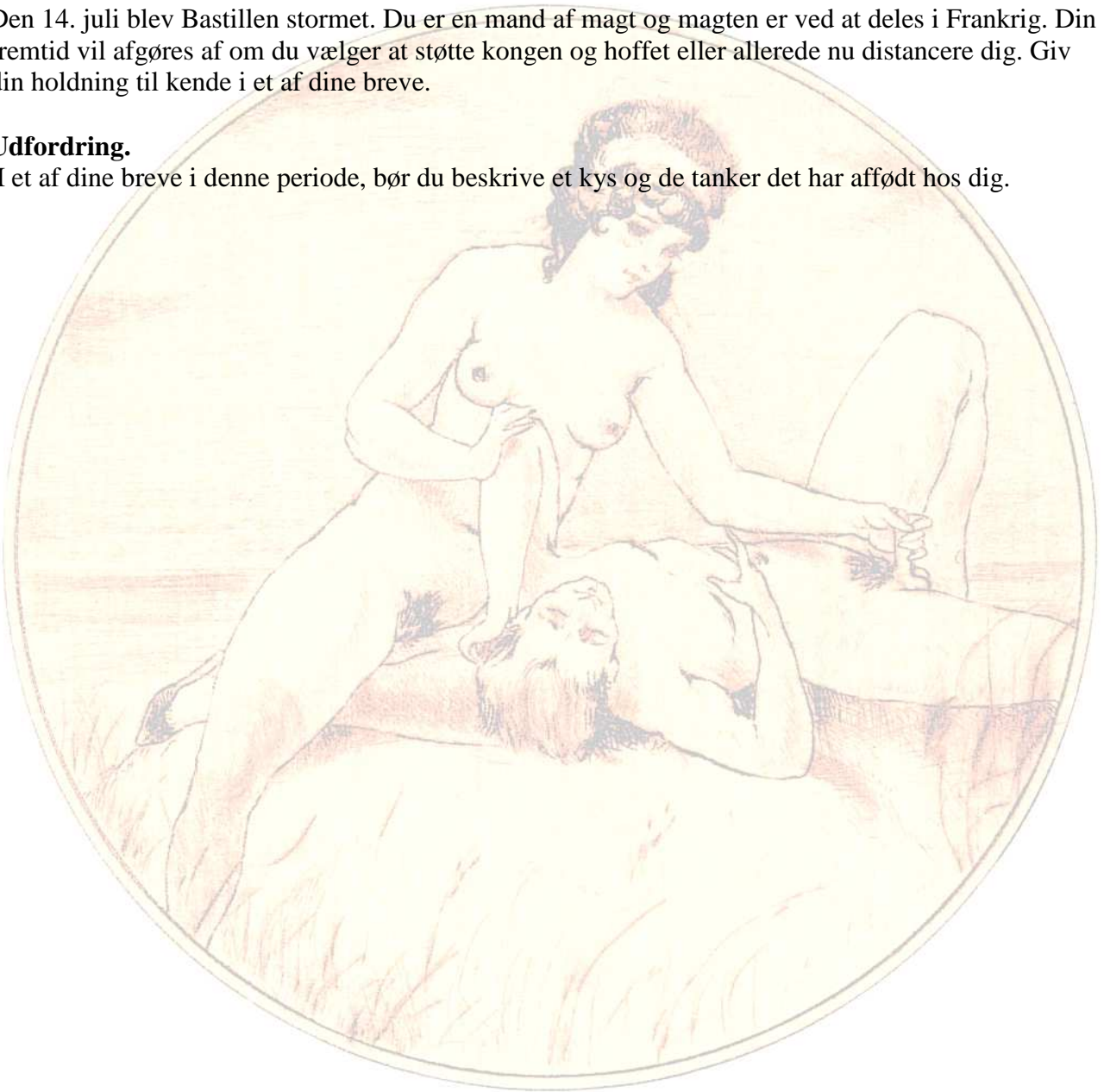
Spilperiode 2

Chapitre: Magt og ære.

Den 14. juli blev Bastillen stormet. Du er en mand af magt og magten er ved at deles i Frankrig. Din fremtid vil afgøres af om du vælger at støtte kongen og hoffet eller allerede nu distancere dig. Giv din holdning til kende i et af dine breve.

Udfordring.

I et af dine breve i denne periode, bør du beskrive et kys og de tanker det har affødt hos dig.

Spilperiode 3

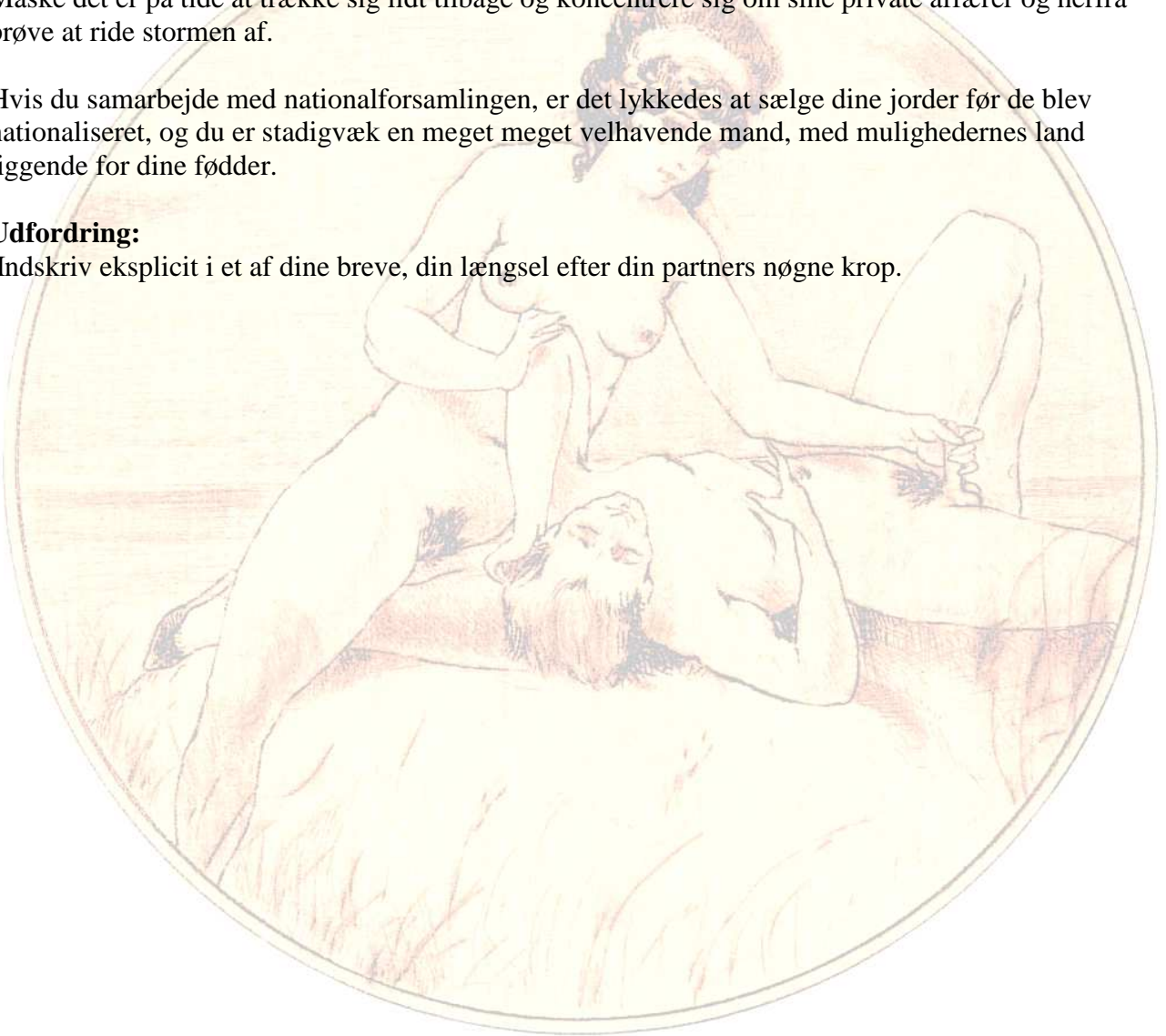
Chapitre: På gyngende grund.

Nu høster du frugten af din tidligere loyalitet eller opportunisme. Den 19. maj 1790 beslutter nationalforsamlingen at fratage adelens dens privilegier og nationalisere mange af dens godser. Hvis du var kongetro, har du mistet halvdelen af din formue, og kan ikke længere klatte dine penge væk som før. Til gengæld, bliver du med garanti også involveret i kongens mislykkede flugtforsøger af 20-25. Juni 1791. Heldets gudinde lader ikke meget medvind blæse i din retning. Måske det er på tide at trække sig lidt tilbage og koncentrere sig om sine private affærer og herfra prøve at ride stormen af.

Hvis du samarbejde med nationalforsamlingen, er det lykkedes at sælge dine jorder før de blev nationaliseret, og du er stadigvæk en meget meget velhavende mand, med mulighedernes land liggende for dine fødder.

Udfordring:

Indskriv eksplicit i et af dine breve, din længsel efter din partners nøgne krop.

Spilperiode 4

Chapitre: En chance til.

Den 20. April, 1792 vælger Nationalforsamlingen med Girondisterne (de moderate revolutionære kræfter) i spidsen at erklære Østrig krig. Dette blev gjort meget mod Jakobinerne vilje (de fanatiske revolutionære kræfter), der er det største parti. Hvad er din holdning til denne krig. Kan Frankrig og du selv virkelige klare flere ulykker?

Udfordring.

Hvis du ikke har fundet sammen med din unge kone endnu. Er det måske sidste chance for at kræve din ægteskabelige ret. Uanset om du taler fra en position af medynk eller magt, må det være på høje tid at hun lære sin plads at kende.

Spilperiode 5

Chapitre: Sidste Chance.

Krigen mod Østrig, går forfærdeligt. Kongen er fængslet og den 21. januar 1793 guillotineres han. Den 10. juni samme år får jakobinerne magten i nationalforsamlingen og Girondisterne og deres støtter fængsels sammen med de kongetro. Det er nok sidste chance for at flygte. Men hvordan får man hele sin husstand med og har du råd?

De andre undslupne adelige er flygtet til Østrig, men der kan du næppe flygte til, hvis du var for krigen.

Standretten arbejder i døgndriften og guillotine lynet, med din skæbnes sidste skarpe kapitel.

Udfordring.

Sidder du i fængsel er det nok på høje tid at tænke tingene igennem overfor sin kære og fortælle hvad der skulle have været gjort og hvad der ikke skulle have været gjort. Samt tænke tilbage på de gode stunder, hvor i var sammen. Der er ingen grund til at lægge fingrene imellem, for enden er nær.

Marquise Elise de Rennes historie.

Spilperiode 2

Chapitre: Ungdommelige lyster.

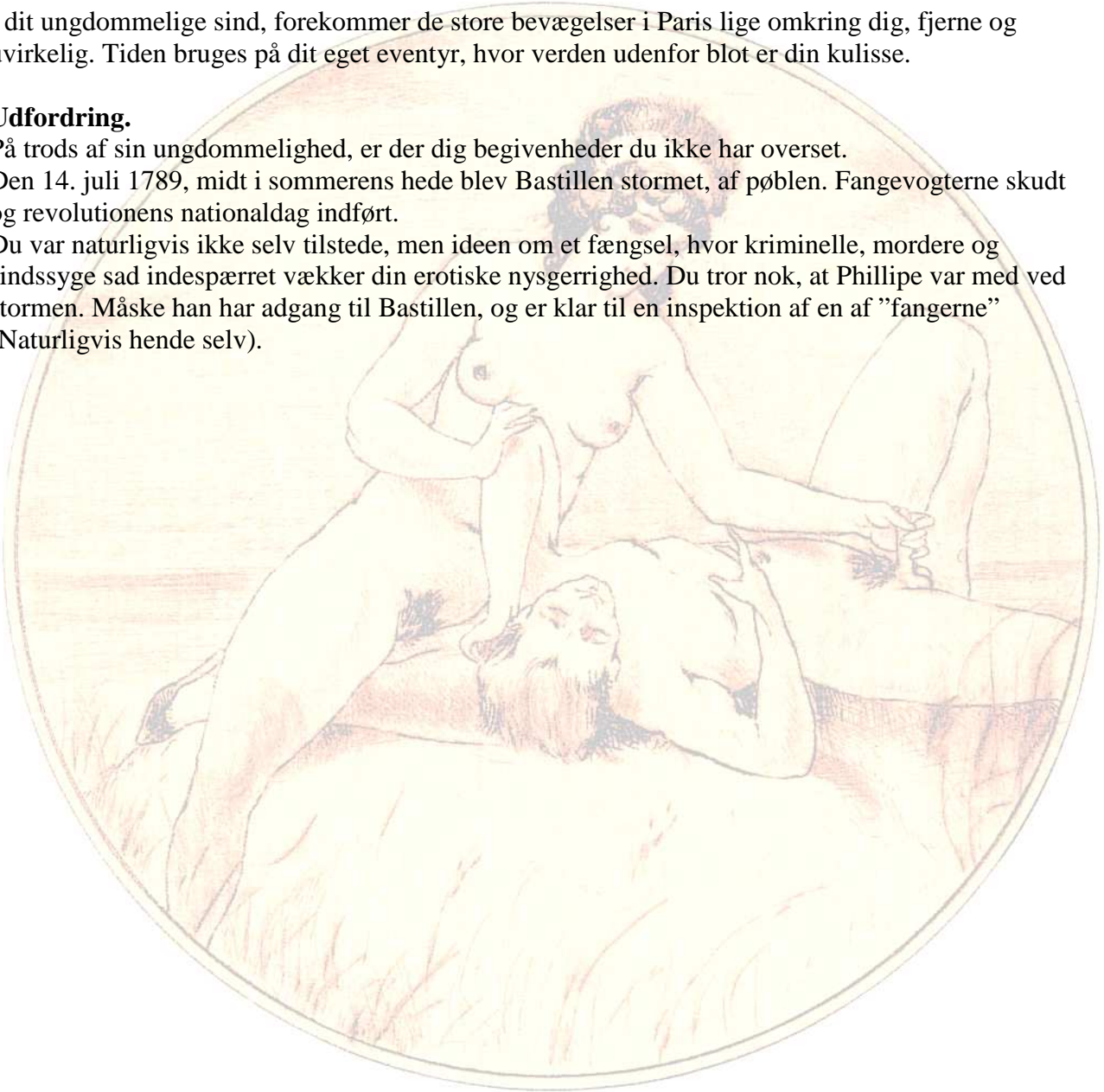
I dit ungdommelige sind, forekommer de store bevægelser i Paris lige omkring dig, fjerne og uvirkelig. Tiden bruges på dit eget eventyr, hvor verden udenfor blot er din kulisse.

Udfordring.

På trods af sin ungdommelighed, er der dig begivenheder du ikke har overset.

Den 14. juli 1789, midt i sommerens hede blev Bastillen stormet, af pøblen. Fangevogterne skudt og revolutionens nationaldag indført.

Du var naturligvis ikke selv tilstede, men ideen om et fængsel, hvor kriminelle, mordere og sindssyge sad indespærret vækker din erotiske nysgerrighed. Du tror nok, at Phillippe var med ved stormen. Måske han har adgang til Bastillen, og er klar til en inspektion af en af "fangerne" (Naturligvis hende selv).

Spilperiode 3

Chapitre: Kjolen.

De politiske trakasserier interesserer dig kun meget lidt, og selv om folk taler om sult og elendighed i byen er det dig inderligt ligegyldigt. Dit sølvfad med sukermakroner bliver jo altid fyldt op, når der er taget af det. Men pludselig er hverken kongen eller hans hof på Versailles længere, men derimod i Paris.

Ludvig den 16 og Marie Antoinette sidder fanget i Tuilerierne og de må være kommet i pengebeknøb. For igennem en af dine mandlige bejlere, den svenske greve, Alex von Fersen, har du fået lovning på at købe en af Marie Antoinettes allerfineste kjoler til spotpris.

Udfordring:

Spotpris er dog stadigvæk en hel del over den pris som en almindelige oberst har til sin rådighed. Men din mand ... Spørgsmålet er blot, hvordan man skal få ham til at betale.

Spilperiode 4

Chapitre. Syndens frugt.

Det som ankommer en gang om måneden er udeblevet. Det spænder i dine bryster og om natten vågner du ofte med kvalme og svedig pande. Dine små eventyr har båret en uindbudt frugt.

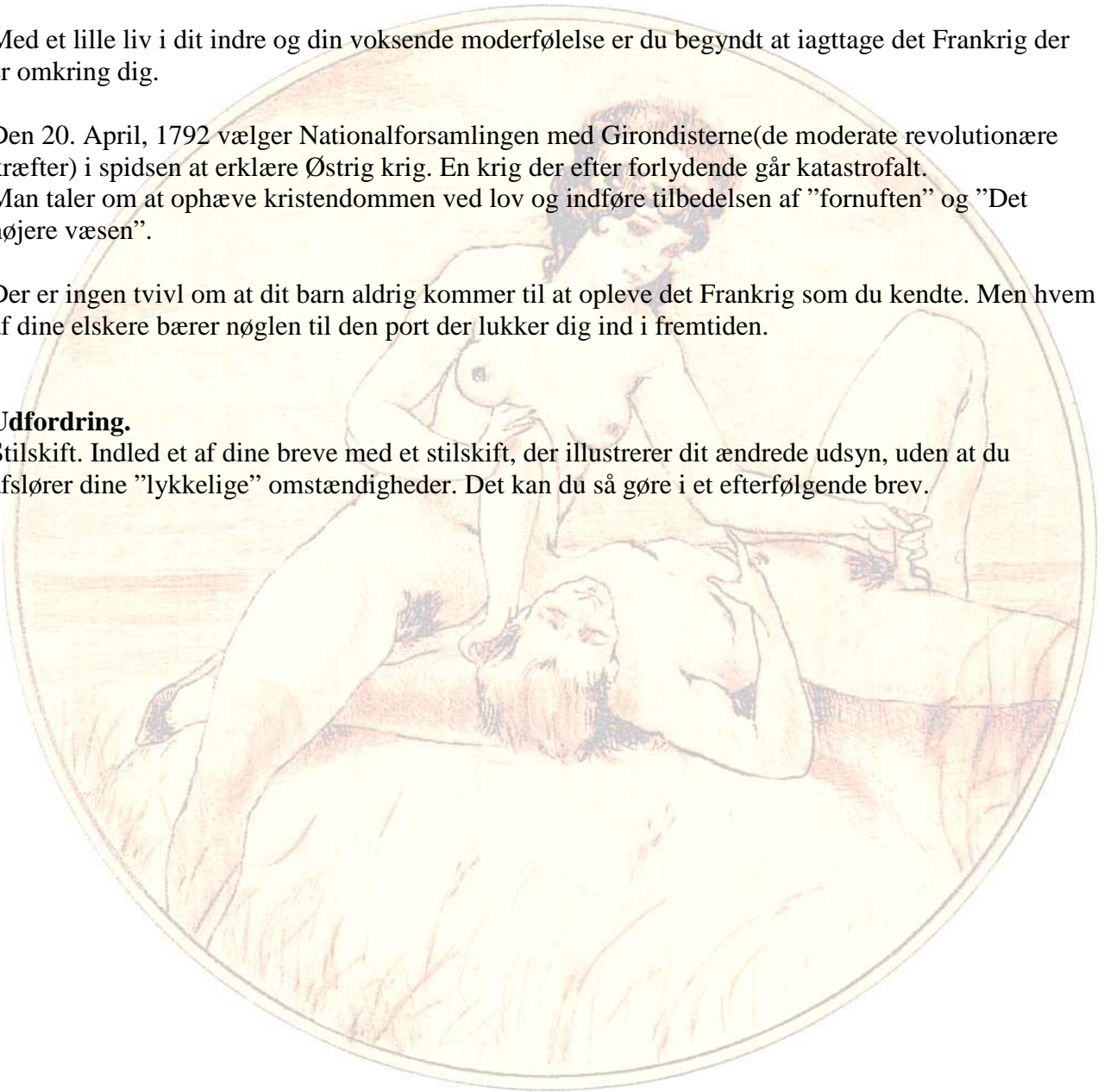
Med et lille liv i dit indre og din voksende moderfølelse er du begyndt at iagttage det Frankrig der er omkring dig.

Den 20. April, 1792 vælger Nationalforsamlingen med Girondisterne (de moderate revolutionære kræfter) i spidsen at erklære Østrig krig. En krig der efter forlydende går katastrofalt. Man taler om at ophæve kristendommen ved lov og indføre tilbedelsen af "fornuften" og "Det højere væsen".

Der er ingen tvivl om at dit barn aldrig kommer til at opleve det Frankrig som du kendte. Men hvem af dine elskere bærer nøglen til den port der lukker dig ind i fremtiden.

Udfordring.

Stilskift. Indled et af dine breve med et stilskift, der illustrerer dit ændrede udsyn, uden at du afslører dine "lykkelige" omstændigheder. Det kan du så gøre i et efterfølgende brev.

Spilperiode 5

Chapitre: Hvad gud har sammenføjet, skal ingen skille.

Det er efterhånden ved at stå dig lysende klart, hvor meget titlen adelige betyder i Frankrig, og hvor meget dit ufrivillige ægteskab har bragt dig i ulykke.

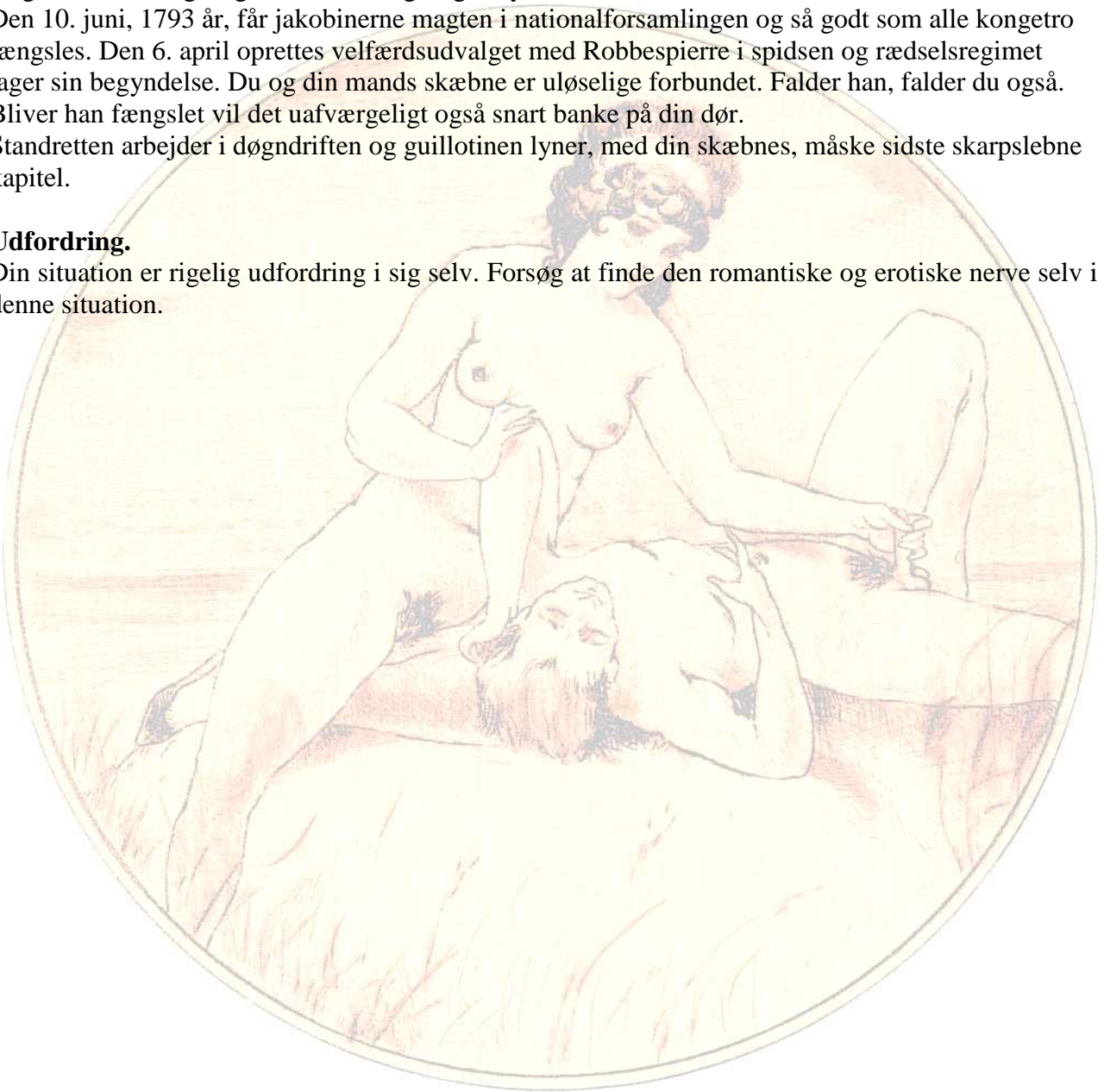
Den 10. juni, 1793 år, får jakobinerne magten i nationalforsamlingen og så godt som alle kongetro fængsles. Den 6. april oprettes velfærdsudvalget med Robbespierre i spidsen og rædselsregimet tager sin begyndelse. Du og din mands skæbne er uløselige forbundet. Falder han, falder du også.

Bliver han fængslet vil det uafværgeligt også snart banke på din dør.

Standretten arbejder i døgndriften og guillotinen lyner, med din skæbnes, måske sidste skarpslebne kapitel.

Udfordring.

Din situation er rigelig udfordring i sig selv. Forsøg at finde den romantiske og erotiske nerve selv i denne situation.

Collonel Phillipe Eustace Gascognes historie.

Spilperiode 2

Chapitre: Soldaterliv

Dit soldaterliv går sin gang. Til tider er det fredsommeligt, til andre brutalt og voldeligt. Som f.eks. Den 17. Juli 1789, hvor dit regiment, under din ledelse bliver udkommanderes til at nedkæmpe adskillige oprør i grevskaberne omkring Paris. En ordre du opfyldte, med meget af oprørens blod på fransk jord til følge.

Dit regiment har et rygte som en af de mest kongetro regimenter i Frankrig og mange af officererne er af gamle og hæderskronede adelige slægter i Frankrig.

Med stormen på Bastillen 14. juli blev du opmærksom på at magten er ved at deles i Frankrig. Din fremtid vil afgøres af om du vælger at støtte kongen og hoffet eller allerede nu distancere dig.

En mulighed for klart at vælge side får du den 5-6. Oktober, 1789. Da regimentet får ordre til at nedkæmpe en harmdirrende pøbel mestendels bestående af kvinder, nogen i laser og andre i finere gevandter går mod Versailles for at tvinge kongen til at skaffe brød til Paris.

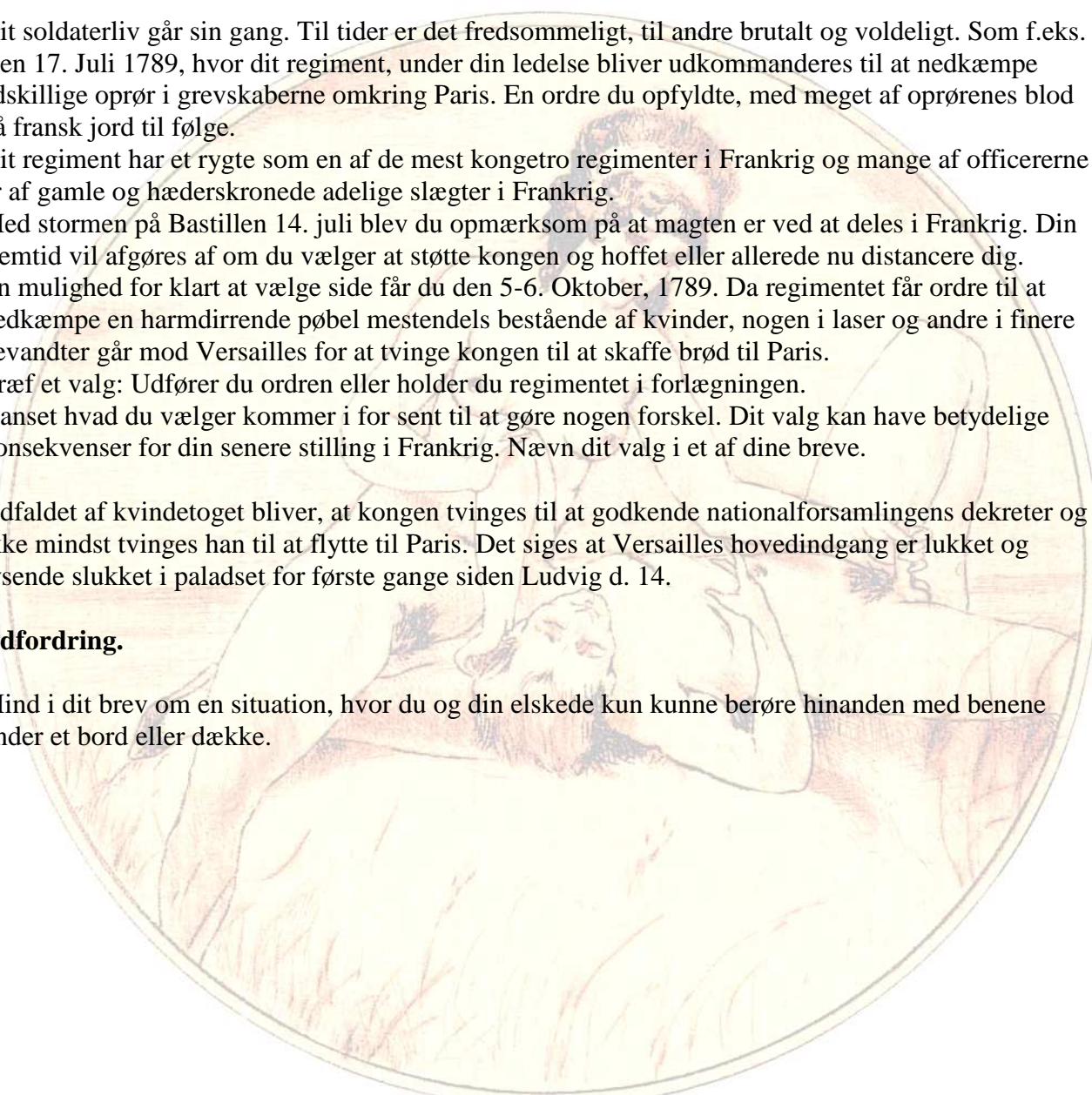
Træf et valg: Udfører du ordren eller holder du regimentet i forlægningen.

Uanset hvad du vælger kommer i for sent til at gøre nogen forskel. Dit valg kan have betydelige konsekvenser for din senere stilling i Frankrig. Nævn dit valg i et af dine breve.

Udfaldet af kvindetøget bliver, at kongen tvinges til at godkende nationalforsamlingens dekret og ikke mindst tvinges han til at flytte til Paris. Det siges at Versailles hovedindgang er lukket og lysende slukket i paladset for første gang siden Ludvig d. 14.

Udfordring.

Mind i dit brev om en situation, hvor du og din elskede kun kunne berøre hinanden med benene under et bord eller dække.

Spilperiode 3

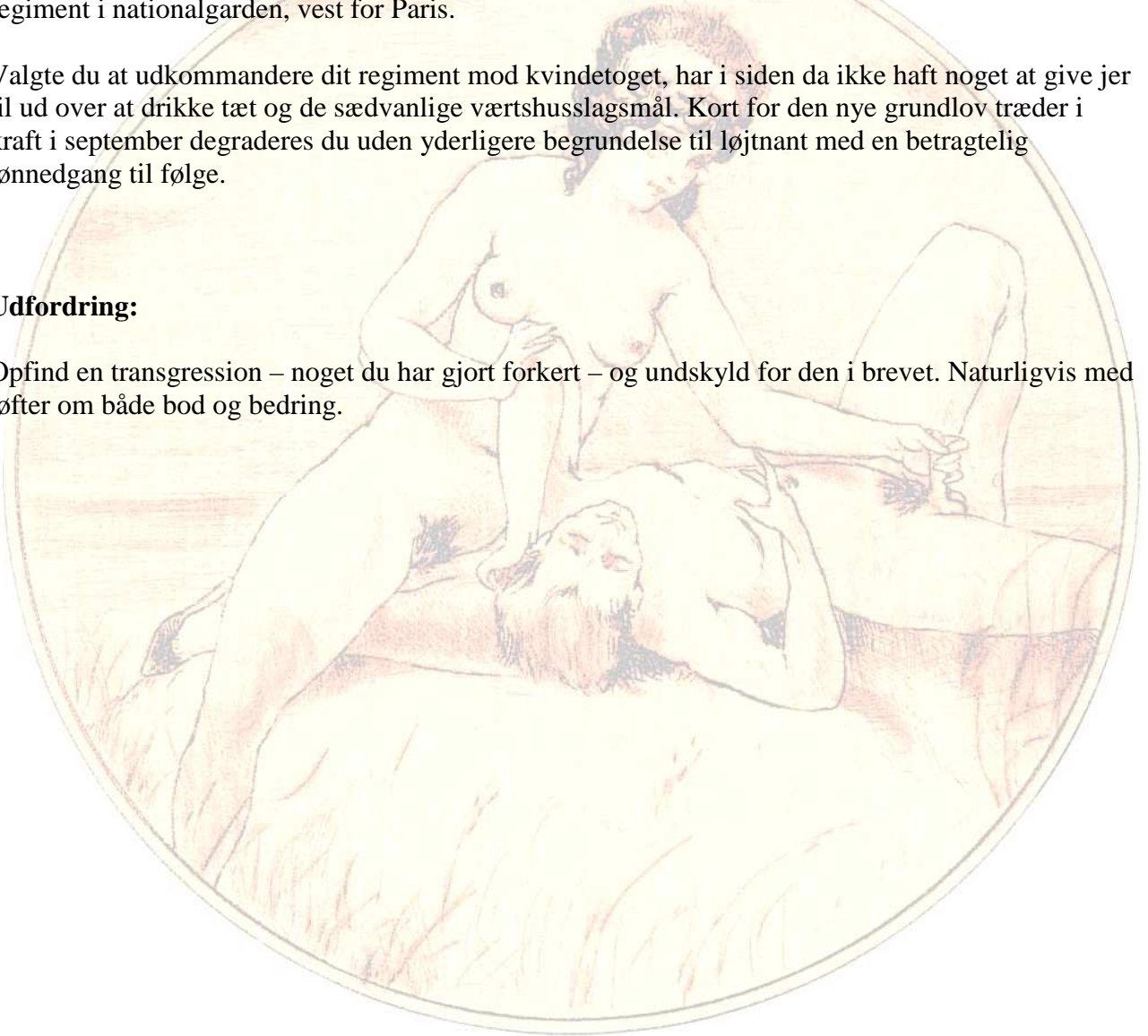
Chapitre: Duel

Hvis du i sidste kapitel valgte at holde dit regiment i forlægningen, har de andre officerer set sig sure på dig, i en sådan grad at og Oberst Henri Gourad under et drukgilde har udfordret dig til duel, på grund af din kujonagtige adfærd. Selvom dueller er forbudt, er det selvfølgelig ikke en udfordring du kan sige nej til. I bliver begge såret under duellen og må for en tid ligge i infirmeri, hvorefter du kort før kongens flugtforsøg den 20-25. Juni 1791, forflyttet til et mere revolutionstro regiment i nationalgarden, vest for Paris.

Valgte du at udkommandere dit regiment mod kvindetøget, har i siden da ikke haft noget at give jer til ud over at drikke tæt og de sædvanlige værtshusslagsmål. Kort for den nye grundlov træder i kraft i september degraderes du uden yderligere begrundelse til løjtnant med en betragtelig lønnedgang til følge.

Udfordring:

Opfind en transgression – noget du har gjort forkert – og undskyld for den i brevet. Naturligvis med løfter om både bod og bedring.

Spilperiode 4

Chapitre: Krig.

Den 20. april, 1792: Frankrig har erklæret krig mod Østrig.

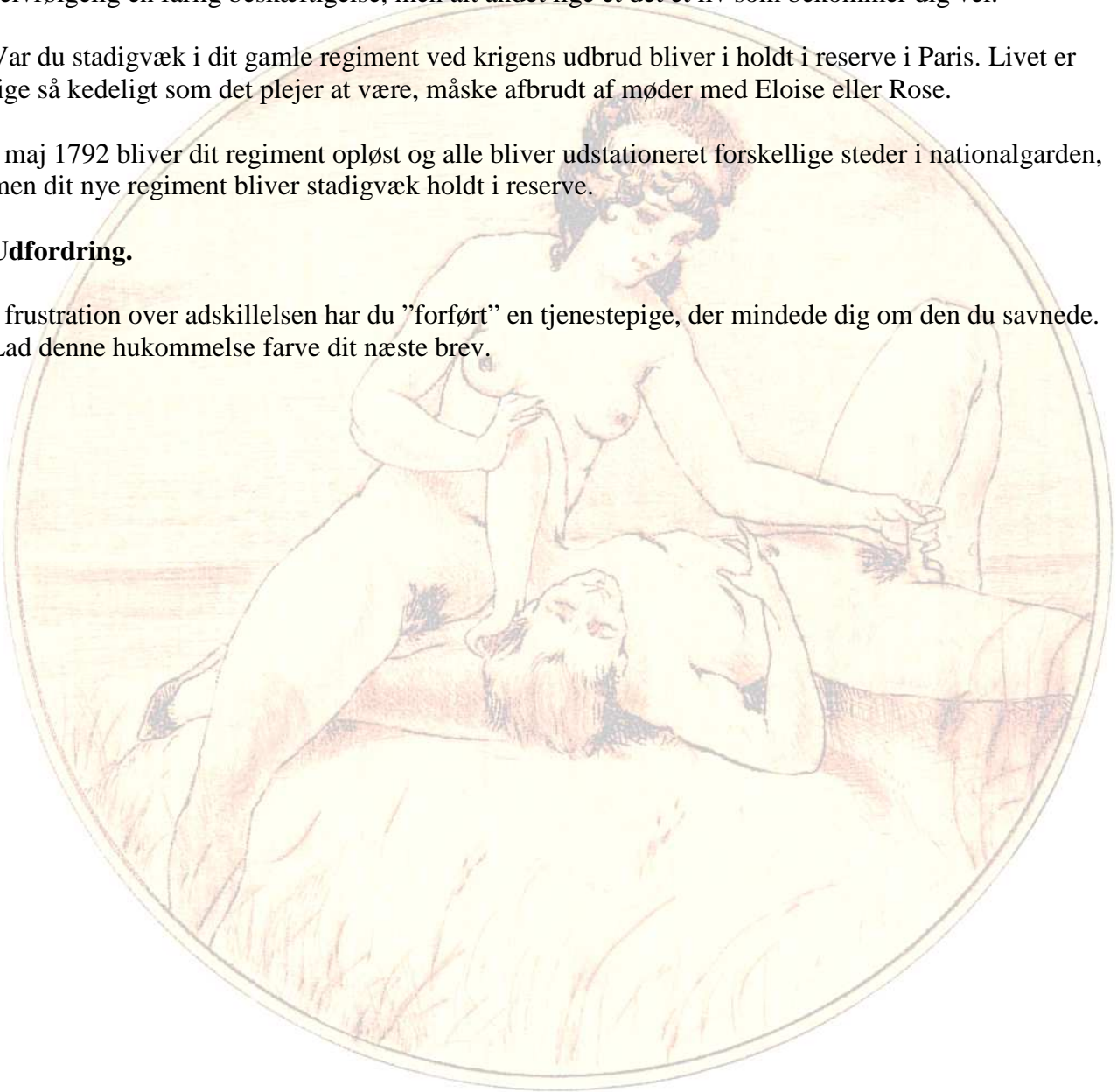
Er du kommet i nationalgarden, er du direkte involveret i kamphandlingerne, der går skidt. Krig er selvfølgelig en farlig beskæftigelse, men alt andet lige et liv som bekommer dig vel.

Var du stadigvæk i dit gamle regiment ved krigens udbrud bliver du holdt i reserve i Paris. Livet er lige så kedeligt som det plejer at være, måske afbrudt af møder med Eloise eller Rose.

I maj 1792 bliver dit regiment opløst og alle bliver udstationeret forskellige steder i nationalgarden, men dit nye regiment bliver stadigvæk holdt i reserve.

Udfordring.

I frustration over adskillelsen har du "forført" en tjenestepige, der mindede dig om den du savnede. Lad denne hukommelse farve dit næste brev.

Spilperiode 5

Chapitre: Slag.

Hvis du er ved fronten er det måske snart tid til en orlov og møder med ens elskede. Krigen er blevet en rutine, selv om dens vildskab og udfordring stadig tiltaler dig. Men der er igen plads i dit liv til at hellige dig en anden form for passion.

Hvis du ikke er ved fronten, bliver dit regiment indsat i kampene ved Mainz i starten af april. Mainz indtages, men allerede den 14 april, 1793, sættes byen under belejring af en overlegen tysk styrke. Den 17. juni startes et terrorbombardement af byen med mange døde franske til følge. Den 23. Juli, overgiver de franske tropper sig. I bliver dog alle frigivet på betingelse af aldrig at kæmpe mod de allierede igen. Resten af krigen bliver dit du og dit regiment udstationeret i Vendee i Østfrankrig, for at bekæmpe den royalistiske modstand der. Kampene er hurtigt overstået og det meste af tiden går med en brutal undertrykkelse af de lokale. Du er til sidst kommet til at tjene revolutionen, men det er æreløst og uden spænding.

Udfordringen:

Dine stærkeste følelser, om kærlighed og begær, inden et forventet farligt slag, bør være i centrum i et af dine breve..

Rose Marianne Gascognes historie.

Spilperiode 2

Chapitre: Sult og glæde.

Endelig, endelig er du blevet gravid, med det barn du har ventet på i mange år. Hvem faderen er ved du måske selv bedst, men hvis du er i tvivl, hvad gør du så?
Og hvilket land vokser dit barn ikke op til? Paris er uden brød. Hungersnøden står for døren.

Udfordring:

Skriv dig igennem graviditeten i denne og næste periode, så den indgår i dine breve enten som noget du fortæller om eller som en hemmelighed, der ligger bag det skrevne.

Spilperiode 3

Chapitre: Kedsomhed

Hvordan gik fødslen?

Måske buldre historiens kanoner rundt omkring dig men i dit hjørne af Paris er der kedeligt. Du hører om ting, der foregår, måske er Phillippe endda involveret i dem, men dig kommer de ikke nær.

Udfordring:

Inviter nogen. Det virker helt uretfærdigt, at så meget skal gå for sig og du er helt udenfor. Men for at vriste en mand væk fra sine gøremål, må du lokke med noget.

Spilperiode 4

Chapitre: Krig

Der er krig. Hvad skal der blive af dig og din mand og din elsker? Er de begge i krig?

Krigen gør forsyningerne usikre. Gang på gang banker sulten på døren, men efter en kort tid kommer der forsyninger igen. Bulletinerne fra slagmarken er forvirrende og omskiftelige. Snart er hovedstaden truet, snart har revolutionens hære befriet de Spanske Nederlande og kort efter banker fjenden i fremmarch igen.

Udfordring:

Skriv et brev der får din soldat både til at udmærke sig og vende hurtigt hjem på orlov.

Spilperiode 5

Chapitre: Madame Guillotine

Terror regimentet er indtrådt. Guillotinen i daglig brug og den mindste fejltagelse kan skaffe en et møde med den skarpslebne dame. Kongen og hans familie henrettes og selv revolutionens bannerførere begynder at bukke under i magtkampene.

Portnersken i ejendommen har tidligere fået nys om, dine forbindelser til adelen. Hun hævder også at have set Bertrand afvente sin dom i den lokale standret, og nu insisterer hun på, at I går til Place de la Revolution hver dag for at se henrettelserne. Du kan næppe undslå dig, da det ville være forræderi og hurtigt kunne bringe dig selv på skafottet.

Udfordring:

Få bragt guillotinen og kærligheden ind i et og samme brev.

